THE OLDEST AND MOST POPULAR SLOVENIAN NEWSPAPER IN UNITED STATES OF AMERICA.

AMERIKANSKI SLOVENEC

NAJSTAREJŠI IN NAJBOLJ PRILJUBLJEN SLOVENSKI LIST V ZDRUŽENIH DRŽAVAH AMERIŠKIH.

PRVI SLOVENSKI LIST V AMERIKI

Geslo: Za vero in narod — za pravico in resnico — od boja do zmage!

GLASILO SLOV. KATOL. DELAVSTVA V AMERIKI IN URADNO GLASILO DRUŽBE SV. DRUŽINE V JOLIETU. — S. P. DRUŽBE SV. MOHORJA V CHICAGI. — ZAPADNE SLOV. ZVEZE V DENVER, COLO., IN SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V ZEDINJENIH DRŽAVAH.

(Official Organ of four Slovenian organizations.)

ŠTEV. (No.) 130. CHICAGO, ILL., PETEK, 4. JULIJA — FRIDAY, JULY 4, 1930. LETNIK XXXIX.

Zaključek sijajne Baragove proslave. - Pretepi v Porenju

BANOVEC PEL PRI MAŠI. — SPREVOD IZ CERKVE. — SLAVNOSTNI OBED. — PROSLAVA NA PROSTEM. TUJERODEC PROSLAVLJA BARAGO. — GOVOR DEKANA ŠAVSA. — NASTOP DEKLET. — POROČEVALČEVA SMOLA.

(Konec)

Po škofovem govoru se je pričela pontifikalna sv. maša, pri kateri so zopet jako lepo peli združeni pevci z Eveletha in Chisholma ob spremljevanju orgelj in gosli. Posebej je treba omeniti nekatere solistinje, dasi ne vem njihovih imen. Bili so pa prav izbrani glasovi. Pri darovanju se je pa mogočno oglasil naš slavnoznani pevec Svetozar Banovec, ki je krasno zapel večno lepo: "Jesu, dulcis memoriae".

Po evangeliju je nastopil slovenski govornik, dr. John Gruden, profesor v šentpavelskem semenišču. Začel je z znanim svetopisemsmkim rekom: Blagor možu, ki je bil najden brez madeža, ki ni šel za zlatom, ki je mogel grešiti, pa ni grešil" itd. Te blagrujoče besede je obračal na Barago in ga primerjal velikim apostolom raznih časov cerkvene zgodovine. Večkrat je opozoril na podobnost pred Baragom in enim današnjih dveh velikih godovnjakov, sv. apostolom Pavlom. Poudarjal je, kako krasno je Baraga udejstvoval v svojem bogatem življenju znani rek: moli in delaj! Tako naj bi tudi mi vsi, ki praznujemo letos Baragovo stoletnico, poživili v sebi pristnega katoliškega duha ter z molitvijo in delom sledili Baragi na vseh potih njegovega plemenitega življenja.

Ves govor je bil zelo lepo sestavljen in podan s prazniku primerno slovesnostjo. Gospod profesor bi se moral bolj pogosto prikazati kot govornik na raznih slavnostnih prireditvah. Brez dvojbe bo vedno zadel pravo struno pri svojih poslušavcih in naredil na njihova srca mogočen in trajen vtis.

Pontifikalna maša se je nadaljevala in končala. Zopet se je razvil sprevod iz cerkve na prosto, med tem so pa pevci popevali zahvalno pesem. — Kmalu po prihodu iz cerkve se je razvil po mestu slavnostni obhod, ki ga je vodila mestna godba. Vreme za tako parado je bilo kakor ustvarjeno. Solnce je sijalo v vsem svojem sijaju, vendar ni pripekalo. Tu gori ni opaziti žgoče vročine kot tam doli okoli Chicage. Zato so vsi v sprevodu z nekako lahkoto in brez utrujenosti merili korake mimo premnogih gledalcev, ki so se nakopičili ob straneh ceste. V sprevodu so posamezne naselbine nosile lastne napise in zastav ni manjkalo. Če se ne motim, se je posebno odlikoval Chisholm, ki je po pravici ponosen na to, da se eno njegovih društev ponaša z imenom: Friderik Baraga.

Po paradnem sprevodu po mestu se je vršil slavnostni obed v mestnem auditoriju, pri katerem je bil zopet gospod škof iz Dulutha najimenitnejši gost. Po končanem obedu je spregovoril besedo zahvale Rev. John Schiffrer iz Chisholma. Posebno se je zahvalil škofu za priznanje, ki ga je dal Slovencem z osebno udeležbo pri slavnosti. Vredno je pri tej priliki opomniti, da je bila nedeljska pontifikalna maša prva, ki se je kedaj opravila na Evelethu. Po obedu se je škof z nekaterimi drugimi gosti poslovil in se odpeljal na obisk k starišem.

Nam drugim so pa povedali, da čakajo avtomobili, ki nas imajo odpeljati na piknik v Eveleth Lake Park. Zame je bil določen krasen avtomobil, ki ga je vodil slovenski alderman Mr. George Brince. Vozili smo se skupaj z msgr. Ogulinom, dekanom Šavsem in Rev. Rantom. Lake Park je krasen prostor med dvema lepima jezeroma kako poldrugo miljo od mesta. Tam ob enem jezeru je bila dolga skupina avtomobilov, baje jih je bilo nad 600. Znamenje, da ljudstva ne more manjkati. Res smo našli prostor na pikniku bolj podoben mravljišču kot zborovališču. Ker se je čas nekoliko zavlekel, sta takoj od začetka nastopila v častnem dvoboju Baseball teama z Eveletha in Chisholma in vzbujala veliko pozornost. Naša družba iz Brincovega avtomobila se pa ni prav preveč zanimala za igro, zato nas je prijazni Mr. Brince odpeljal na ogled mestne vodovodne naprave. Eveleth dobiva svojo vodo iz jezera in zelo poučno je videti, kako se voda očisti, preden pride po ceveh v mesto. Velikanske naprave so to in človeku se zdi vse silno komplicirano, dokler ne sliši razlage v podrobnostih.

Vrnili smo se v Lake Park in še pravočasno prišli. Kmalu nato se je pa začel razvijati ostali program, ki je našo izvoljeno družbo bolj zajemal. — Program je otvoril Mr. Ignacij Klančar, predsednik društva "Friderik Baraga" s Chisholma. Bilo je še nekaj krajših pozdravov, vmes so se pa oglašali pevci, nastopajoči pod imenom "Chisholm Glee Club America". Peli so več pesmi kakor: Naša Zvezda, Povsod Boga, Slovenska zemlja. Nato je Mr. Frank Govže Sr. z Eveletha predstavil enega izmed obeh glavnih govornikov, ki je bil Hon. Judge Martin Hughes s Hibbinga. Govoril je seveda v angleškem jeziku. S par uvodnimi šaljivkami je takoj navezal nase oči in srca vseh pričujočih, potem je pa pokazal na ogromno delo Baragovo in njegovih vrstnikov za ameriško in krščansko civilizacijo. S krepko besedo je pozival vse, naj čuvajo dragoceno dediščino, ki so jo prejeli od častitljivih prednikov.

Mr. Govže je nato predstavil glavnega govornika v slovenskem jeziku, dekana M. Šavsa. O tem odličnem govorniku je pa že itak znano, da vedno zadene pravo struno in

(Dalje na 6. str.)

OČE AMERIŠKE NEODVISNOSTI

Z velikim dnevom, 4. julija 1776, katerega 154. obletnico praznujemo danes, in ki je prinesel sveži, mladi Ameriki svobodo in neodvisnost od Anglije, se spominjamo obenem tudi junakov, ki so podpisali takozvano Izjavo neodvisnosti. Med njimi je v prvi vrsti mož, ki ga kaže gornja slika in ki je vsakemu Američanu dobro znan kot oče domovine, veliki George Washington. On, kakor vsi drugi njegovi pristaši, ki so Izjavo podpisali, se po pravici lahko imenujejo največji ameriški junaki, kajti zavedali so se, da s podpisom tvegajo življenje, ker bi bili brez dvoma obsojeni na smrt kot revolucijonarci, ako bi se bila osvobojevalna vojna ponesrečila. Časten spomin velikim možem na veliki dan 4. julija.

TUDI PRAVNIKI PROTI PROHIBICIJI

Članom ameriške pravne zveze poslane okrožnice, v katerih se zahteva odprava prohibicije

—o—

New York, N. Y. — Za borbo proti nenormalni prohibicijski postavi so se poleg drugih bojevnikov odločili zdaj tudi pravniki (lawyers). Štirinajst slavnih pravnikov je podpisalo okrožnico, ki je bila poslana 30,000 članom pravniške zveze po celi deželi, takozvane American Bar Association. V okrožnici se žigosa prohibicija kot zakon, ki izpodkopuje temelj zgradbe ameriške vlade. Zahteva se, da mora biti 18. amendment preklican in se predati odgovornost za ta zakon posameznim državam.

Neki pravnik se je značilno izrazil: "Vlada je sicer otežkočila nabavo dobre viske, ni pa odpravila pijančevanja. Danes takorekoč pije vsako, in sicer predvsem v protest proti temu protizakonitemu zakonu.

—o—

HOOVER ZOPET POTOLČEN

Washington, D. C. — V drugič je senat šel preko Hooverjevega "veto" in odobril zakonski predlog, tičoč se podpore za vojne veterane. Ni se oziral na Hooverjeve nasvete in je odobril dodatke k predlogu, vsled katerih bo Hoover bržkone ponovno odklonil svoj podpis. Po tem predlogu bi se imelo izdati za vojne veterane v bodočih 5 letih 641 milijonov

SEPARATISTE V PORENJU PRETEPAJO

Srd patrijotičnih Nemcev v osvobojenem Porenju se obrnil proti tistim, ki so delovali za neodvisno porensko republiko.

—o—

Kaiserslautern, Nemčija. — Pretekli ponedeljek opolnoči je zadnja francoska posadka zapustila nemško ozemlje Porenje, ki je bilo zasedeno od Francozov skozi celi čas po svetovni vojni, da je imela s tem Francija garancijo v rokah, da ima Nemčija dobro voljo, izpolniti svoje obveznosti glede plačevanja vojne odškodnine.

Razumljivo je, da se je Porenje in z njim cela Nemčija vdala ob tej osvoboditvi nepopisnemu veselju. Niso pa bili vsi Porenci za to, da bi se osvobojena dežela zopet priključila Nemčiji, ampak hoteli so iz nje ustvariti neodvisno republiko. Teh separatistov je bilo sicer veliko število, vendar pa niso bili dosti močni, da bi uveljavili svojo idejo. Njih delovanje je sprva zbudilo ogorčen odpor pri nemških narodnjakih, ki se je izpremenil v besno jezo tako, da so dejansko zaropotali nad temi izdajalci, kakor jih imenujejo. Izvršili so proti njim pogrome, ki so bili tako silni, da je bila policija proti njim brez moči. Mnoge so tako težko obdelali, da so morali iskati pomoči v bolnicah. Nekemu trgovcu so popolnoma razbili vse, kar so našli v trgovini. Nekemu drugemu voditelju separatistov so razbili opravo v treh nadstropjih hiše in jo pometali na ulico in končno še hišo zažgali.

KRATKE VESTI

RUMUNIJA SE HOČE OBOROŽITI

London, Anglija. — Rumunski kralj Karol bi rad zgradil močno vojno mornarico za svojo državo, a denarja mu manjka. Obrnil se je na Anglijo za posojilo, a kakor se čuje, nima dosti sreče; angleška vlada mu je namreč prošnjo odklonila. — Iz drugih virov se poroča, da se je zavzel neki veliki italijanski sindikat v družbi z ameriškimi finančniki za to, da bo dobila Rumunija potrebni denar.

—o—

VATIKAN ZANIKA GOVORICE O PAPEŽEVI BOLEZNI

Rim, Italija. — Uradni Vatikan je po svojem glasilu odločno zavrnil vse govorice, ki so se razširile prejšnji teden o papeževem resnem stanju, kot neresnične, in izjavlja, da je zdravje sv. Očeta tako, da ne povzroča nikakih skrbi.

—o—

ZOPET POBOJ GANGSTERJEV

Chicago, Ill. — Dve nedolžni osebi, ki ju je slučaj privedel v bližino, ste bili zadeti od gangsterskih krogel pretekli torek ponoči. Eden izmed njih, neki voznik na cestni železnici, je kmalu nato vsled ran umrl. Streljanje se je vršilo na sredi prometnega središča mesta, v "loop", na State in Quincy st., v navzočnosti sto in sto oseb, ki so se prestrašene razkropile na vse strani. Gangsterji so zasledovali podpoveljnika sovražne Moranove bande Jack Zuto, ki se je vozil pod policijsko zaščito, ter otvorili nanj ogenj. Zadeli pa niso njega, ampak dve drugi osebi. Sledil je kratek boj na samokrese s policijo, po katerem so banditi varno ušli. — Zopet ena cvetka z vrta prohibicije.

—o—

SLOVENEC PRIZADET PRI AVTOMOBILSKI NESREČI

La Salle, Ill. — Preteklo nedeljo je bil rojak Anton Štrukel, 1240 — 3rd St., zadet od težke nesreče. Avtomobil, v katerem se je vozil s prijateljem Ocepkom, se jim je preobrnil v jarek blizu mesta Dalzell, in pri tej nezgodi je dobil Štrukel težke poškodbe na nogah. Na eni mu je pretrgana žila, in tudi druga je hudo ranjena. Prepeljan je bil v St. Mary's bolnico. Mr. Štrukel je vnet pristaš katoliškega tiska in je tudi zastopnik A. S. Z vrlim možem globoko sočustvujemo in mu iskreno želimo, da bi kmalu dosegel popolno okrevanje brez posledic.

—o—

NAROČNIKOM!

Vsled praznika Neodvisnosti, jutri v soboto naš list ne izide. Prihodnja številka A. S. izide zopet v torej 8. julija, kar se naj blagovoli vzeti na znanje.

Iz Jugoslavije.

NOŽI ŠE VEDNO KROŽIJO MED RAZBORITIMI FANTI. — ARETACIJA V GOZDU. — KOBILICE V VOJVODINI. — SMRTNA KOSA. — NESREČE IN POŠKODBE ŠIROM DOMOVINE.

Napad v gostilni.

Dne 9. junija je peljal hlapec Vukovič Mirko svojega gospodarja na Vrtačo, kjer je bila veselica. Ko je Vukovič stopil v hišo, je naenkrat dobil s pestjo po glavi. Tovariš napadalca pa je udaril Vukoviča po glavi parkrat z bokserjem, katerega mu je dal prvi napadalec. Drugi fantje so seveda takoj priskočili in pomagali pretepati ubogega hlapca. Vukovič je že ves krvav hotel pobegniti, toda oni so ga zgrabili in ga hoteli vreči s hodnika par metrov globoko pred hišo, toda Vukovič se je zagrabil za ograjo in se je krčevito oprijel. Tedaj so ga začeli obdelovati z nožmi ter mu zadali pet precej težkih ran v pleča in nekaj po glavi. Ko so si ohladili jezo nad njim, so ga pustili ležati v nezavesti in vsega krvavega. Usmilil se ga je neki mož, ki se je peljal mimo, ga vzel na voz ter odpeljal na postajo Semič, odkoder so ga z večernim vlakom prepeljali v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandijo.

—o—

Omedlel na cesti.

Na cesti za državnim vzgojevališčem na Kodeljevem se je pojavil srednje star moški, ki je stopal nekaj časa po cesti omahujočih korakov. Ker se je videlo, da mu je postalo slabo, so mu priskočili na pomoč neki pasanti, a prepozno, kajti mož je že padel po tleh in obležal nezavesten. Stražnik Martin Erjavec, ki je dogodek opazil, je takoj telefoniral po reševalni voz, nakar so nezavestnega odpeljali v bolnico. V bolnici so bolniku, 43letnemu delavcu Janezu Mehletu z Grosuplja, nudili potrebno pomoč. Mehle se je onesvestil zaradi zavžitka pokvarjenega mesa.

—o—

Zanimiva aretacija.

V gozdu nad Liscem so 11. junija orožniki aretirali dr. Fohna Rudolfa, kjer je imel napravljen brlog in nad njim razpet dežnik. Našli so ga ravno pri cvrtju treh kur. Poleg njega je ležalo polno klobukov, nagačenih divjih petelinov, jelenovih rogov, mikroskopov in zbirko hroščev. Orožnikom je priznal, da ima blizu Štor še en tak brlog, katerega so pozneje odkrili in našli enako pozorišče. Aretiranca so izročili sodišču.

—o—

Vedno več kobilic v Vojvodini.

Nadloga kobilic je v Vojvodini, najbolj pa v Bački, vsak dan večja. Kobilice so se pojavile tudi v Banatu. V okolici Potiskega Sv. Nikole so kobilice uničile 60 oralov setve. Niti zrno ni ostalo prebivalstvu. — Organizirana je velika akcija prebivalstva, ki uničujejo kobilice s tem, da jih zažigajo s slamo. Pri reševalni akciji proti kobilicam sodelujejo oblasti, poljedelski referenti in pa inženirji. Donavski ban Dunjič pa je odredil vse potrebno, da bi se ta akcija izvedla v celoti.

—o—

Smrtna kosa.

Umrla je v Mariboru 58letna Hedvika Reiser, soproga posestnika in odvetnika. — V Hotederšci je umrl Franc Gabrovšek, računski inspektor.— V Mariboru je umrla Jožefa Onin, stara 64 let. — V Rožni dolini je umrl poštni poduradnik Franc Jereb. — V Mariboru so pokopali Marijo Feš, zasebnico, staro 60 let. — V Ljubljani je umrla Ana Bratok, posestnica.

—o—

Nesreča pri kopanju v Novem mestu.

Pri Seidlovi žagi se je po kopanju solnčilo na binkoštno nedeljo precejšnje število kopalcev na močnem drogu. Ko se nekdo prav trdo na drog usede, se drog zlomi in vse popada doli. Nekateri so bili še toliko srečni, da so se vjeli za škarpe. Dijaka Gunde in Tinta sta pa priletela na skalo in tam obležala brez zavesti. Tinta se je kmalu zavedel, dobil je pa precejšnje poškodbe. Gunde se je pa tako pretresel, da se mu je vlila kri iz nosa in ušes. Spravili so oba v bolnišnico.

—o—

V znamenju nožev in krvi.

V gostilni Riedl v Dolgošah je kočar F. L. iz neznanega razloga zamahnil z nožem proti 35letnemu železničarju Rudolfu Krajncu iz Dolgoš ter mu prizadejal štiri težke rane v hrbet. Krajnčevo stanje je zelo resno. — 20letni viničarjev sin Konrad Wagner iz Grušove je šel kosit k svojemu gospodarju pri Sv. Lenartu; v bližini trga so ga napadli trije vinjeni fantje, ki so zgrabili za nože ter mu prizadejali težke ranitve na vratu. Krajnc in Wagner se zdravita v mariborski splošni bolnici; za krivci poizveduje orožništvo.

—o—

Preprečen požar.

V Gotni vasi pri Novem mestu je hotel nekdo na binkoštno nedeljo dne 8. junija med 9. in 10. zvečer zažgati neko staro hišo, ki je s slamo krita in last g. Bantka, ki se nahaja v Ameriki. V hiši sicer ne stanuje nihče, pač pa stoji sredi vasi med drugimi hišami in gospodarskimi poslopji. Zažgal je streho na zadnji strani hiše ter zbežal.

—o—

Pod voz je padel.

Težja nesreča se je pripetila v Rožni dolini. 25letni hlapec Franc Koprivc pri tvrdki Val. Battelino je padel pod voz. — Zadnja kolesa voza so šla črezenj in le sreča je bila, da ni dobil Koprivc še težjih poškodb, temveč, da so ga kolesa poškodovala le na obeh nogah. Reševalni avto ga je prepeljal v bolnišnico.

AMERIKANSKI SLOVENEC

Edini in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevov po praznikih.

Izdaja in tiska
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Telefon: CANAL 0098

Naročnina:

Za celo leto	$5.00
Za pol leta	2.50
Za četrt leta	1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	
Za celo leto	$6.00
Za pol leta	3.00
Za četrt leta	1.75

The First and the Oldest Slovenian Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Phone: CANAL 0098

Subscription:

For one year	$5.00
For half a year	2.50
For three months	1.50
Chicago, Canada and Europe:	
For one year	$6.00
For half a year	3.00
For three months	1.75

POZOR. — Številka poleg vašega naslova na listu znači, da kedaj imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker s tem veliko pomagate listu.

DOPISI važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list.—Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtka dopoldne.—Na dopise brez podpisa se ne ozira.—Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

V znamenju Baragovih proslav

Nedavno tega je izrazil naš "Svetilnik" željo, da bi bila druga polovica letošnjega leta skozi in skozi posvečena spominu na velikega Barago in praznovanju njegove stoletnice.

Zdi se, da bo "Svetilnikovi" želji vsestransko ustreženo. Še preden se je leto prelomilo čez polovico, se je vršila prva Baragova proslava na Evelethu v severni Minnesoti. Poročila pravijo, da se je obnesla prav veličastno. Vršila se je v nedeljo, 29. junija, celi dan.

Zelo razveseljivo in jako pomenljivo je, da je Minnesota prva udarila na plan. Saj je ravno Minnesota tisti kos ameriškega sveta, kjer se je najprej ukoreninil slovenski življ. Veliki možje pijonirji, kot misijonar Pirc, Buh in drugi, so si zamišljali ravno Minnesoto kot drugo domovino Slovencev na tej božji zemlji. Res je slovenska tradicija v Minnesoti zelo stara in ima pokazati vrlo zanimive slike iz slovensko-ameriške zgodovine. Zato moramo iskreno čestitati Minnesoti, da se je prva letos oddolžila spominu Barage in drugih pijonirjev, ki so po našem severu orali ledino pri delu za civilizacijo takrat še divjih krajev.

Nedelja, 6. julija, kliče na Baragovo proslavo centralno Ameriko okoli Chicage v vsem dobro znani Lemont k Mariji Pomagaj. Program te proslave smo vsi že parkrat brali. Zdi se, da je njegova težnja v tej-le zamisli: Baragove proslave naj se vrše v raznih časih in na raznih krajih, pa naj bodo poleg tega različne tudi po značaju. Zato ima lemontska proslava poleg cerkvene slavnosti na programu dve čisto samostojni, pa prav privlačni točki, ki sta pač slavnosti jako primerni: Baragovo misijonsko razstavo in Indijanski bazar.

Drzna se je zdela misel, prirediti Baragovo razstavo. Kje dobiti stvari, da bo razstava res nekaj pomenila? In vendar čujemo, da se je podjetnemu odboru v Lemontu posrečilo dobiti dovolj mikavnih predmetov za razstavo. Zavoljo pomanjkanja primernega prostora niti ne bo vse razstavljeno, kar bi bilo mogoče dobiti. Zato se bo razstava ponovila na Calumetu in pozneje gotovo še kje. Saj bi bila neizmerna škoda, ako se ne bi obilni trud, ki so ga gotovo naredile priprave, tudi primerno izkoristil. Po naši sodbi bi morala Baragova razstava romati iz ene naselbine v drugo. Naj bo lemontska razstava samo uvod v dolgo vrsto razstav, saj si ne moremo misliti boljše poti za populariziranje Baragove ideje, kot ravno po takih razstavah.

Avgust bi imel svojo proslavo v dneh 9. in 10. dne v mesecu v Marquette in na Calumetu. Poseben značaj te proslave je v tem, da bo združena z romanjem na Baragov grob. Zopet krasna misel! Iz vsega srca moramo želeti, da bi se vsestransko naši ljudje zavzeli za to romanje in se ne strašili preveč slabih časov, v katerih živimo in ki jih seveda res ne moremo utajiti. Toda priložnost je taka in čas tako velik, da ne smemo preveč misliti na izgovore in opravičila. Pohitimo na Baragov grob v velikem številu!

Z Marquettom in Calumetom ne bo postavljena pika Baragovim proslavam. Brez dvojbe se bodo javile še druge naselbine. Že nam je prišlo na uho, da se za septembra pripravlja Sheboygan, ki misli "baragovati" v svoji slavni Zeleni dolini. Naj bo tudi to naznanilo, zaenkrat še tiho in na ušesa povedano, že sedaj sprejeto z iskrenim pozdravom! Naj se sheboyganska prireditev kmalu naznani raz streho!

Ker je gotovo, da se bodo javile še druge naselbine, bo res druga polovica letošnjega leta minila v znamenju Baragovih proslav.

Prav tako! Čast in spoštovanje spominu velikega moža, nam pa v srca mnogo njegovega silnega duha! —ka.

ALI JE TO DOSLEDNO IN MOŽATO?

Cleveland, O.

Cenjeni g. urednik A. S.:— Pošiljam Vam dopis, katerega prosim, da na vsak način objavite. Ako ga ne bote, Vas bom imel za značaj, kakoršen je urednik "Glasila KSKJ."

Ostrmel sem in gledal, kakor bi me s šilom zbodel, ko sem zadnjo sredo prejel Glasilo KSKJ. z dne 24. junija, št. 25. Kaj vidim? Na 6. strani oglas društva "Postojnska jama" št. 138 SNPJ. Ali smo res pri našem "Glasilu KSKJ." že tako daleč zašli z doslednostjo, da društva protiverske jednote oglašamo? Ali smo tako potrebni tistih par centov? Br. Zupan naj to javnosti pojasni in se opere pred katoliško slovensko javnostjo v Ameriki! Ako so kaki uredniki šlape in neznačajneži, člani in članice K.S.K. Jednote še nismo! Debatira se, kako se naj "Glasilo KSKJ." izboljša. Jaz pa vprašam, kako ga naj izboljšamo s takim urednikom, kakor ga imamo? Na to mi naj kdo odgovori!

Za boljšo in doslednejšo taktiko pri KSKJ. ostajam z bratskim pozdravom

Član KSKJ.

—o—

ŽABA SE NAPIHUJE . . .

Chicago, Ill.

Krona vsega stvarstva je človek. Stvarnik mu je prižgal luč razuma in posadil neumrljivo dušo v človeško srce; razlikuje se tedaj od vseh živih bitij. Podgoričan iz "Clevelanda" je pa drugačnega mnenja. V Prosveti št. 118 vprašuje: "No, kaj pa je to — duša?" Pričakovati bi bilo, da bo pri tem vprašanju zastavil Podgoričan vse svoje sile in moči, da dokaže strmečim poslušalcem vso treznost svojega uma. A v veliko začudenje je ta odgovor za njega lahak, ker se že sam pohvali, ko odgovarja: "Duša so možgani in možgani so duša. Vzemi človeku možgane in imel boš bitje brez razuma in — duše. Brez možganov ni razuma in volje in ne duše. To bi se dalo dopovedati tudi najbolj zabitemu hribovskemu pastirju."

Vsak otrok, ki je pričel v šolo hoditi, že ve, da je človek od Stvarnika prejel tudi neumrljivo dušo obdarjeno z umom in svobodno voljo. Vsaka žival ima možgane; jih ima riba v vodi in ptica pod nebom, opica na drevesu in pohlevni krt, ki rije v zemlji; ampak duša dviga človeka visoko nad vse živali. Možgani so sedež razuma, spomina, razsodnosti, zavesti; v človeškem srcu pa gori duša, ki je vneta za sočutje, ljubezen, junaštvo, potrpežljivost itd., lastnosti, ki jih pri živalih zaman iščemo. Podgoričan je pa našel dušo v možganih in s tem dal lastnosti duše in lastnosti možganov vse v en koš. Navaden izraz, ki ga večkrat slišimo v vsakdanjem življenju, nam že pove, da je trditev Podgoričana velika neumnost in bedarija; kadar kdo izraža ljubezen do osebe, katero iskreno ljubi, jo izraža z besedami: ljubim te z vsem srcem in z vso dušo! Po mnenju Podgoričana pa bi se moralo tako-le glasiti: "Ljubim te z vsem srcem in z vsemi možgani!" Kako se slednji izraz protivi že našemu sluhu, kako se pa šele protivi našemu srcu, kjer kraljuje duša. In ko bi Podgoričan naposled pritolkel "z uma svitlim mečem" k najbolj zabitemu hribovskemu pastirju, bi ta seveda debelo gledal lawndalskega gospoda in ga en čas poslušal, konečno pa bi se naveličal tega modrovanja, popravil bi si nerodno klobuk pljunil široko predse in se zamislil: ". . . Možgani so duša in duša so možgani . . ., vsaka žival ima možgane . . ., potem ima dušo tudi vsak albanski magarac, ki tovori sol iz morja in premišljuje z lastnimi možgani minljivost tega sveta!"

Ko je lawndalski modrijan dovršil operacijo z dušo in jo stlačil v možgane, se je lotil evangelijev.

Ta pobožni mož trdi, da so "biblijske izmišljotine za zdrav človeški razum neprebavljive." Pri tem se drži seveda resno in trezno, kot Kurent v pratiki. "Noben pravi svobodomislec ne da počenega groša na take izmišljotine. Če pa citiramo kak stavek iz evangelija, storimo to zato, da opomnimo naše krščanske nasprotnike, naj se drže tistih naukov, ki jih razširjajo in zagovarjajo in ne samo to, temveč naj tudi svoja dejanja in nehanja uravnajo po njih, kar večinoma ne storijo. Kdor druge uči poštenja, mora biti tudi sam pošten." Ali ste ga slišali, s kakšnimi leviti je zaključil Podgoričan, ta poosebljena čistost in svetost, odstavek o evangeliju; on naj bi citiral odstavke iz evangelijev, za udrihanje po katoličanih, a mi, ki skušamo slediti temu božjemu razodetju, naj bi bili malikovalci in nepoštenjaki! Toda v evangeliju se tudi bere, kako je farizej zapazil v templju grešnika, ki je skesano prosil odpuščanja svojih grehov, a farizej se je pa medtem širokoustil: "Zahvaljen bodi Bog, da nisem tako velik grešnik kakor oni, ki kleči sedaj-le pred oltarjem!" Tu vidimo življenjsko resnico, ki odseva iz evangelijev do današnjih dni: Na eni strani mi slabotni katoličani, a na drugi nad vse popolni in čednostni svobodomisleci. Razlika je pa le ta, da mi naše slabosti pripoznamo ter jih obžalujemo, a svobodomiselci hvalijo svoje čednosti na vsa usta.

Sklicujejo se na evangelij, na katerega ne dajo počenega groša, kakor so se sklicevali nekdanji farizeji na svoje postave, ko je Kristus delal čudeže in ozdravljal bolnike na sobotni dan; a Zveličar je spoznal njihove nakane ter jih zavrnil: "Gadja zalega, kako morete govoriti o dobrem, če ste pa hudobni; kar vaše polno je srce, to usta vaša govore!"

A. Žargo.

—o—

ROJENICE V CLEVELANDU

Cleveland, O.

Videl jaz sem rojenico,
Jezdila je dolgokljuno ptico.
Držala v kljunu je košar'co,
V košar'ci pa drobno stvarco.
Zletela je na Tyronne Avenu,
K Mr. in Mrs. Mike Poklarju.
Mr. Pokler nam žiher za "tret" plača,
Ker je dobil brhkega in zdravega kričača.
Naše čestitke!

Poročevalec.

—o—

VELIKA SLAVNOST 40-LETNICE DR. SV. JOŽEFA V JOLIETU

Joliet, Ill.

Velikim pripravam je sledila tudi velika slovesnost. Že okolu 9. ure so se začeli zbirati udeleženci. To vam je bilo vrvenja. Vsakdo je hotel s svojo prisotnostjo pomnožiti število udeležencev te redke slovesnosti. Uradniki, pripravljalni odbor in reditelji so dajali povelja in pojasnitve na desno in levo, da bo šlo bolj sigurno vse v redu, kakor se za tako slavnost spodobi. Pa tudi, da bi udeležencem iz sosednih naselbin pokazali, da so Jolietske slovesnosti glede reda in točnosti na prvem mestu. — Precej soparno vreme je bilo in malo pred 10. uro se je bilo resno bati dežja. To niso nikakor malenkostne skrbi, če pomislimo, da se je imela najglavnejša popoldanska slovesnost in vzpored vršiti v Rivals parku. — Hvala Bogu, nebo se je toliko razčistilo, da nam je po končani slovesni peti sv. maši že prijazno zasijalo solnce.

Slovesne pete sv. maše se je poleg domačih jolietskih članov KSKJ. udeležilo tudi lepo število rojakov in članov K.S.K.J. iz drugih bližnjih naselbin, kakor iz Rockdale, Chicago, So. Chicago in od drugod, da je bila cerkev napolnjena. — Ob krasnem govoru, ki ga je imel Rev. V. Šolar, smo se spominjali res težkega in požrtvovalnega dela ustanovnikov društva sv. Jožefa, ki se danes veselijo svojega dela in truda. Pa smo se ob tem govoru tudi navduševali in ogrevali za nadaljnje delo in za še večji napredek posameznih društev in cele KSKJ.

Po končani sv. maši smo se v paradi podali v že omenjeni Rivals park. Tam je bila organizirana vsa jolietska boljša ženska družba, ki je opremila veliko dvorano z mizami in stoli. Na te mize, okoli katerih smo se vsedli, so pa začele vrle jolietske dekleta prinašati vsakovrstnih okusnih jedil, eno bolje od drugega, da so se že prazni želodčki napolnili. Na to se je pričel razvijati res krasen program, ki je primeren za tako slavnost. Cerkveni pevci so prav lepo zapeli slavljencem v pozdrav znano, in pomenljivo pesem "Pozdrav".

Veliko je bilo navdušenje med občinstvom, ko so na oder stopili ustanovniki društva sv. Jožefa št. 2. Glavni tajnik KSKJ., brat Zalar, jim je napravil kratek a lep govor o njih trudapolnem 40letnem delovanju. Obžaluje pa, pravi, da je eden ustanovnikov na bolniški postelji in se mu ni bilo mogoče udeležiti slavnosti, katero je pričakoval celih 40 let. Na koncu govora je Mr. Zalar pripel vsakemu ustanovniku lep šopek cvetlic. Izročil jim je pa tudi šopek za bolnega sobrata in soustanovitelja, da mu ga njegovi sobratje ponesejo na dom, naj se ob pogledu na ta šopek spominja vsega svojega truda, ki ga je imel za društvo v dolgi dobi 40 let, naj se pa tudi spominja današnjih častitk, katere donašajo udeleženci današnje slavnosti vsem ustanovnikom društva sv. Jožefa št. 2.

Med programom je večkrat nastopil kvartet, ki je za svoje šaljive pesmice žel veliko glasnega ploskanja, da je moral vselej ponovno nastopiti in zapeti. — Krasne so tudi bile dve pesmi, katere je zapel med programom cerkveni pevski zbor pod spretnim vodstvom svojega organista Mr. Josepha Sterbentz. To so bile zares dve prav lepi pesmici. — Na odru so nastopili tudi otroci, dečki in deklice, izmed katerih sta en deček in ena deklica krasno deklamirala v pozdrav današnji slavnosti in v počast ustanovnikom dr. sv. Jožefa št. 2.

H koncu programa so nastopila dekleta v krasni noši in delala v dvorani spretne vaje, med katerimi je ena na odru igrala na glasovir. Spretnemu korakanju in sestavljanju pravih živih črk, kakor n. pr. K.S.K.J., in drugim spretnim vajam je občinstvo z velikim zanimanjem sledilo in aplavdiralo. Dekleta so prav lahko ponosna na svoje lepe uspehe, katerih smo se vsi veselili in jih ob priliki želimo še videti. Ves program se je krasno razvijal. Kljub vročini in soparici, ki je bila, so poslušalci z zanimanjem sledili programu in vztrajali do konca.

Vsi govorniki so v prvi vrsti častitali ustanovnikom za krasne uspehe tekom 40letnega delovanja, kakor tudi za lepo uspelo in posrečeno današnjo slovesnost. Želeli so jim, da bi srečno učakali še zlati jubilej, da bi se danes 10 let zopet srečno skupaj sestali in se veselili še večjih uspehov in ustanovnike kronali z zlato krono. **P.**

—o—

NAŠA POT V VALLEY, WASH.

Portland, Ore.

Kar smo že dolgo časa želele z Mrs. Polajnar, to smo dosegle 15. junija 1930. Do tega nas je privedla konvencija SŽZ. in sesterska ljubezen, po kateri smo dolžne pomagati vsem. Naša podružnica štev. 4 ima par članic na Valley, Wash. Ker je tam večja farmarska naselbina, smo se podale tja na obisk, ki smo ga pa obrnile tudi v prid agitacije, da bi se morda tam ustanovila nova podružnica SŽZ. To pa ni tako lahko delo, kakor smo si predstavljale. Prvič je to precej daleč, okolu 500 milj, torej, ako računamo na oba kraja tja in nazaj, je več kakor 1000 milj. Vpregle smo čednega in močnega "šimelna" po imenu Chrisler. Pa kdo ga bo na tej dolgi poti krotil, smo si mislile, vsakemu ga ni za prepustiti. Pa smo šle in dobile dva "zauber" fantiča, da sta ga obrzdala in krotila, da se ni po neznanih potih preveč plašil. Dobro smo napravile, ker fanta sta izvrstno vodila konja. Ko se je prvi utrudil, je stopil drugi na njegovo mesto. Šlo je kakor ptič. V soboto je bil jako vroč dan in naš šimel je bil vedno žejen. Na vsaki drugi postaji smo ga morali napajati. Ko smo prevozili mesto Hood River smo mislili, da smo skoro blizu cilja, pa še začetek ni bil, kajti sedaj se šele prične neznanska puščava. Na obeh straneh Columbia Riverja so velike gore in prepadi. Na desni strani vodi Oregon železnica in Columbia Highway. Na levi strani je pa skoro samo pusta pokrajina, le tu pa tam se vidi skupina zasajenih jelk, ki varujejo naseljence pred hudim vremenom. Velika je država Washington, pa po nekaterih krajih pusta in nerodovitna. Na oregonsko stran je nekoliko bolj obljudena in malo bolj zelena. Mesto Dalas je precej lepo mesto in ni ravno veliko. Okolica mesta pa mora biti precej suha. Dalj ko smo se vozili, večje pušče in prerije smo videli. V mestu Umatilla smo se peljali čez vodo in ko smo stopili zopet na suho, smo že bili v državi Washington. Tu se je šele pri-

(Dalje na 5. strani.)

PODLISTEK

OB ZATONU CARSKE RUSIJE

(Dalje.)

Včasih so spraševali Rasputina, zakaj da ne napiše na listek ime ministra, ki naj zadevo uredi.

Rasputin jim je odgovoril: "Prosilec že ve, na koga se ima obrniti. Listek brez naslova pa ima še to prednost, da se ga more v vsakem slučaju uporabiti."

Dostikrat pa si je Rasputin že naprej pripravil več svojih priporočilnih listkov, včasih je dal tudi svojim tajnikom par takih listkov in so potem uredili tajniki kar sami vse zadeve.

Naravno, da je radi tega njih upliv zelo narastel in da so se nekateri prosilci obračali kar naravnost na nje.

V Rasputinovi sobi so se dostikrat izvedle najbolj komplicirane finančne operacije. Čeprav Rasputin o teh stvareh ni dosti razumel, vendar ga je bilo zelo težko premotiti ali oslepariti. Vedno je njegov zdrav kmečki razum spoznal zanjko in tudi najbolj prebrisani borzijanci niso nič opravili proti zdravemu Rasputinovemu instinktu. — Ko je Rasputin spoznal jedro stvari, pa je z nepremagljivo vztrajnostjo ostal pri svojem mnenju in zadevo tako uredil, kakor se je njemu zdelo potrebno.

Od Rasputinovih pomagačev je bil najpomembnejši Manasevič-Manujlov. Bil je vedno nad vse elegantno oblečen, pa tudi ves njegov nastop, vse njegove kretnje so bile v soglasju z njegovo obleko. Kakor hitro je vstopil Manasevič-Manujlov v Rasputinovo stanovanje, je takoj Rasputin stopil k njemu in se pričel ž njim pogovarjati. Pred vsakomur je imel Manasevič-Manujlov prednost in celo "golobičke", ki so čakale v posebni sobi na Rasputinov "nauk" o grehu, so morale počakati, da se je Rasputin pogovoril s svojim elegantnim prijateljem.

Čeprav pa je Rasputin vedno izkazoval Manasevič-Manujlovu največjo pozornost, se ta ni nikdar prevzel, temveč vedno občeval z Rasputinom z izbrano uljudnostjo in vedno je bil na njegovem obrazu isti prijazen smehljaj, pa naj je bil še tako slabe volje. Bil je pač vzor dobro vzgojenega človeka iz "boljše družbe".

Pod to krinko največje korektnosti pa se je skrival eden največjih lopovov sveta. Ni menda bilo še lopovščine, ki je ne bi zagrešil ta elegantni Rasputinov prijatelj.

Bil je sin židovskega trgovca iz Gurevča in že kot deček si je znal pridobiti naklonjenost kneza Meščerskega, bivšega prijatelja Dostojevskega in izdajatelja reakcionarnega lista "Graždanin" ("Državljan"). Knez Meščerski je bil znan tudi po svojih nenaravnih nagnjenjih in te je znal M M. takoj izrabiti. Postal je knezov ljubljenec in knez je bogato skrbel zanj. — Toda Manujlovu naklonjenost kneza ni zadostovala, hotel je priti višje in izkoristiti talente, ki so počivali v njegovi pokvarjeni naturi. Kmalu se mu je posrečilo, da si je pridobil zaupanje tajne policije. Ta ga je že v kratkem poslala v Pariz, da špionira med ruskimi revolucionarji. — Manujlov je svojo nalogo sijajno izvedel in pariški odsek tajne policije je bil naravnost navdušen za Manujlova. Skoraj je postal desna roka šefa pariške ruske tajne policije Raškovskega.

Manujlovova spretnost v špioniranju je vedno bolj rastla. V Parizu je dobil vpogled v tajne akte policijskega prefekta, v Rimu je prišel na sled zaroti ruskih revolucionarjev, v Londonu in Haagu je stopil v stik s funkcionarji japonske vojne misije in posrečilo se mu je, da je izvedel za njih tajnosti. Njegovo mojstersko delo pa je bilo, ko si je za časa rusko-japonske vojne prilastil ključ za japonske šifre in z njim razbral tajna sporočila japonskih poslaništev. Organiziral je nato rusko protišpionažo na Dunaju, v Stockholmu in v Antwerpnu. Prilastil si je tajno korespondenco v Petrogradu akreditiranih nevtralnih poslaništev in tako izvedel za vsa njih pogajanja z Japonsko. S podkupljenjem nekega nastavljenca pri nemškem poslaništvu v Madridu je prišel v posest ključa za šifre nemškega poslaništva, na kar je organiziral dobro delujoče tajno nadzorstvo nad gibanjem nemškega brodovja v Baltiškem morju. Za vse te svoje zasluge je bil odlikovan s perzijskim solnčnim in levjim redom ter redom sv. Vladimirja IV. stopnje, ki je bil sicer za žide absolutno nedosegljiv.

Obenem pa se je bavil tudi z raznimi notranje-političnimi špionažami. Tako si je znal pridobiti tajni arhiv grofa Witteja in ko je potem izročil nekatere kompromitujoče stvari Wittejevim nasprotnikom, je Witte moral kot minister odstopiti. Kmalu nato pa je prodal važne državne spise ruskemu revolucionarju Burcevu, ki je pričel na podlagi tega materiala voditi v Ameriki ostro kampanjo proti ruski vladi in carizmu.

Tudi z znanim menihom Gaponom je bil Manujlov v zvezi in pod krinko vnetega revolucionarja je pridobil Gapona za njegov znani nastop proti vladi.

"Krvava nedelja" pred zimskim dvorcem je bila posledica te Manujlove provokacije.

(Dalje prih.)

NAŠ OBZORNIK

(Piše P. A. Urankar)

Predaj se vetrom, naj gre, kamor hoče, naj se srce navriska in izjoče, vendar mornar, ko je najvišji dan, izmeri daljo in nebeško stran. — (Župančič) Slov. katoličan v Ameriki se predaja vetrom vseh mogočih vprašanj in problemov, z drugimi živi življenje živahnega stoletja, s Cerkvijo živi življenje nadnaravnega probujenja, vriska, ž njo v njenem zmagoslavnem pohodu po svetu, zmagoslavnem pohodu notranjega poživljanja in joka ž njo, ko vidi, da božji glas ne najde odmeva v premnogih srcih, da je celo ta božji glas bič, ki vzdiguje visoke valove brezverskega odpora. Kakor mornarji smo, predajamo se vetrom, naj gre, kamor hoče, naj nam srce vriska, naj se joče,. Ali se zavedamo, da se bliža najvišji dan? Izmerimo si daljo in nebeško stran.

"Amerikanski Slovenec" je naš glasnik. Nimamo mnogo takih glasnikov, morda jih imamo tri. Vsi ne dosegajo "Slovenca". Torej je "Slovenec" naš prvi glasnik. Ali bi ne bilo dobro, da nam ta glasnik pokaže od tedna do tedna v daljo in nam izmeri nebeško stran. Mislim: daljo in nebeško stran katoliškega življenja in nehanja. Mornar meri daljo za orijentacijo, romar meri obzorje, da si daje korajžo za pot, tako si merimo mi obzorje katoliškega življenja za orijentacijo in da si dajemo poguma. . .

* * *

Tako radikalno se svet še ni razcepil na dva tabora kakor v naših dneh. Na eni strani Bog, na drugi Belijal, na eni strani Cerkev, na drugi Babilon. S Cerkvijo se izliva po svetu val prerojenja, z Babilonom modernega brezboštva pa veletok ateizma in materijalizma, po domače rečeno, poživinjenja. Eni žive življenje zemlje prav očito, drugi skrito za kulisami, eni preklinjajo duhovnost na ves glas ,drugi se skrivajo in mečejo kamenje iz jarkov in zased.

* * *

Rusija še vedno ruši cerkve po programu, čeprav je svet v ogorčenju zavpil nad njo. Kaj je Rusiji do zapada in glasu zapadnjakov-mračnjakov. Kdo se bo zadnji smejal? Bog ali Stalin? Kakor se je vedno še Bog smejal — da se človeško izrazim o njem — smejal nad sovražniki vseh tisočletij, tako se bo tudi v Rusiji. Stalin bo pa šel k Julijanu Odpadniku in Neronu Krvavemu bratovščino pit. . . Takrat, ko bo šlo Odrešenje po ruski deželi, bo katoliška Cerkev poklicana, da privede verni rod ruski nazaj h Kristusu in Petru.

* * *

V Mehiki še diši po ozonu nevihte. Sicer je mirno vse. Novi predsednik je baje v sorodstvu, (vsaj v desetem kolenu) z enim prvih mehiških nadškofov. Je pisal zadnji teden neki brezbarvni list. Da bi bil to vzrok njegove milostne sodbe. Zlahta-raztrgana plahta. Kdor je pameten, mora uvideti kar uči šola zgodovine: vsak boj s Cerkvijo je bob v steno. Ortis Rubio je boljšega "zarajtala" ko Calles, surovi general, ki je mislil, da bo Kristusa na bajonet nataknil in ga pripel na drevo za vse večne čase. Katoličani v Mehiki bodo menda tudi uvideli, da v naših dneh ne kaže dremati, svetinjo vere je treba braniti z delom. . .

* * *

V Ameriki ima Katoliška Cerkev najlepšo bodočnost. Govoril je zadnji mesec odličen protestantski pridigar po radiju: Amerika drvi v moralni prepad. Kdo jo bo rešil? Protestantizem? Nikdar. Če ne spremeni svojega programa. Če ne spremeni svoje vere v razporoko in porodno kontrolo. Katoliška Cerkev brani zakrament zakona, ki je stanica življenja, njej bo dala neki dan Amerika reformacijo in restavracijo v roke . . . Bogve, če se katoličani zavedamo svoje naloge. Samo 25 milijonov nas je. Kako bomo zmagali vse druge milijone? Če se držimo načel Kristusovih, nam bo padla Amerika sama v naročje. To ni domišljav sklep fanatičnega katolicizma, zdrav razum tako govori. Odtod strah pred Rimom. Nasprotniki, nikar se ne bojte, da si bo papež s pomočjo Smitha izvrtal most pod Atlantikom, Kristus sam si vrta predor do Amerike, Kristusovi pomagači ste vi sami, ki si kopljete grob s svojo nemoralnostjo. Katoličan Amerike, bodi katoličan tudi v svojem življenju, praktičen in delaven, noben slabič in polovičar ne spada v naše vrste.

* * *

V Avstriji imajo socijalisti veliko besedo. S svojo gonjo segajo že v zadnjo vas in demoralizirajo meso. Katolicizem ne spi, temveč oborožuje v armadi krščanskih socijalistov močno vojsko proti socijalističnemu valu. . .

* * *

V Nemčiji kaže katolicizem najlepše uspehe, še v političnem življenju so zelo živahni. Državni kancelar je katoličan. Zadnje dni ima težave, zdi se, da jih bo premagal.

* * *

V Franciji dobiva Cerkev ugled nazaj. V njenem tihem delu za preobnovo in duhovnost vidijo treznejši voditelji Francije novo moč in silo. Redove kličejo nazaj, duhovništvo uživa spoštovanje kakor ga preje ni, mesta trumoma gredo nazaj pod zastavo božjo.

* * *

V Angliji je polno konvertitov. Znamenje, da katoliška stvar tudi na Angleškem ni brez sadov.

* * *

Čehoslovaška praznuje letos 11 stoletnico pokristjanjenja. Pravzaprav samo Slovaška. Pod knezom Pribinom je zasijala luč vere Slovakom. Torej sto let preje kot sosedom Ogrom. Tako veren noben narod v Evropi ni kot je slovaški.

* * *

Jugoslavija kaže znaten uspeh. Katoliško misijonstvo v sosedni Srbiji zelo uspeva. V Beogradu zbirajo za dve katoliški Cerkvi. V Sloveniji je termometer Katoliške Akcije zelo visok, tudi na Hrvatskem ne zaostajajo.

* * *

V Italiji urejajo šole po sklepih Lateranske pogodbe. Mussolini je obljubil, da bo vrnil šoli katoliški značaj in vzgojo. Teh obljub se še nekako drži, čeprav se venomer zaletava v Cerkev. Rad bi jo seveda imel za deklo, pa se mu ne da.

* * *

Misijonstvo po drugih delih sveta zelo lepo uspeva. V Indiji se nekoliko boje radi zadnjih nemirov. (V Indiji imajo tudi naši slovenski misijonarji svoje polje.) Na Kitajskem Cerkev hudo trpi radi neprestanih bojev in banditske nadlege. V Afriki je delo za Cerkev polno žrtev, v zgornji Afriki so imeli veličasten katoliški shod, ki je tudi mohamedancem imponiral. . .

* * *

Površen pregled in kratke poteze. Drobnejše vesti in novice:

Kardinal Mundelein je povzel veliko akcijo za Katoliško dobrodelnost. V črno prihodnjost gleda, zato je treba še večje delavnosti in dobrodelnosti. 200 tisoč brezposelnih v škofiji. Umljivo, da ta številka povzroča tudi Katoliški dobrodelni akciji skrbi.

* * *

Katoliški radio ima najlepši uspeh. Ob nedeljah lahko slišiš govore najboljših veljakov katolicizma, katoliško umetnost in glasbo. V New Yorku slovi VLWL. V Chicagi nismo ravno na prvi stopnji. V Washingtonu imajo dobro postajo. . .

* * *

V New Yorku so blagoslovili zadnji teden misijonski aeroplan "The Marquette". Tudi avijatiko Cerkev porablja v svoje namene. Morda že veste, da je kapitan Koehler, ki je pred leti v družbi dveh drugih letavcev preletel Atlantik, odšel v misijone, da tam z avijatiko pomaga misijonstvu.

* * *

29. junija je sv. Oče kanoniziral misijonarje mučenike, ki so jih Indijanci umorili v Severni Ameriki.

* * *

Naša sosedna škofija Peoria je dobila novega škofa v osebi dr. Schlarmana.

* * *

Čehi so dobili škofa. Veliki narodni delavec Kučera je postal škof. To je v Ameriki drugi škof, ki je češke narodnosti. Prvi je bil Koudelka, ki je bil velik prijatelj slovenskim duhovnikom in slovenskemu narodu.

* * *

V Mundeleinu je podelil kardinal trem duhovnikom doktorat sv. pisma. Prvič v zgodovini novega seminarja. V prvem desetletju je dal ta zavod že 400 duhovnikov škofiji. Zdaj je v chicaški škofiji krog 1300 duhovnikov.

* * *

V New Yorku je odličen anglikanski prelat prestopil v katoliško Cerkev. Konvertit Dr. Delaney bo odšel v Rim študirat za katoliškega duhovnika. Protestantske kroge je ta vest osupnila. Imenovani je bil navdušen delavec Episkopalne Cerkve.

* * *

Katoliška šola tudi v počitnicah ne počiva. 110 kolegijev širom Amerike ima poletne kurze. "Katolicizem je sovražnik napredka".

* * *

Katoliška šola v Angliji je uspela v zadnjih 25 letih bolj kot vse druge verske ločine skupaj, je konštantiral v parlamentu neki govornik zadnji teden.

* * *

V Chikagi so imeli katoliški dijaki svojo konvencijo. Udeležilo se je zborovanja krog dva tisoč delegatov iz 35 držav. Naša bodočnost.

* * *

Zadnje ljudsko štetje je pokazalo, da je v Ameriki 78.063 manj rojstev v letu 1929 kakor jih je bilo v l. 1928. Kam plovemo?

* * *

V Oklahomi je prestopil v katoliško Cerkev bratranec Lincolnov, Karel Hanka. Tik pred smrtjo se je odločil za ta korak. Čemu neki?

* * *

V New Yorku je umrl znameniti duhovnik McArran. Proslavil se je zadnji čas. Odkril je bigotrijo protestantskih vzgojiteljev, ki niso hoteli sprejeti katoliško učiteljico. Njegova odločnost je dosegla, da so oblasti kaznovale to kršitev ameriške konstitucije z najstrožjo kaznijo. Principal šole in ves šolski odbor je bil odstavljen. Take odločnosti nam je treba vsepovsod, proti vsem, ki nam silijo na pot razvoja in našega dela.

* * *

Znamenita operna pevka Klara Taylor je stopila v samostan usmiljenih sestra. Zopet: čemu neki?

—o—

"Amerikanski Slovenec" je največji slovenski dnevnik in najstarejši slovenski list v Ameriki. Naročajte ga!

Zastonj Dobite

APARAT ZA SLIKANJE!

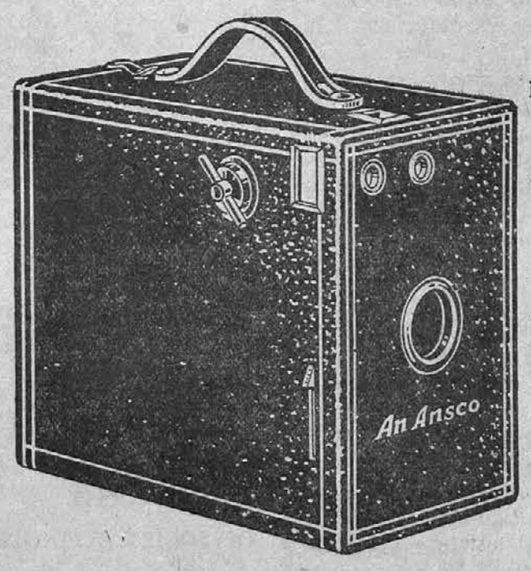

Ta aparat, ki ga vidite na sliki, je NO. 2 GOODWIN BOX CAMERA.

Jemlje jasne, čiste in lepe slike v velikosti 2¼ x 4¼ palcev.

Zelo praktičen in pripraven za izlete in slične slučaje.

POGOJI! Zgornji aparat "No. 2 Goodwin Box Camera" ter en film dobi vsak popolnoma zastonj, ako pošlje od 1. junija do 31. julija 1930 ENEGA CELOLETNEGA NOVEGA, ALI PA DVA POLLETNA NOVA NAROCNIKA ZA "A. S.".

Ta nagrada je v veljavi samo od 1. junija do 31. julija 1930.

Takoj še danes stopite k Vašemu sosedu prijatelju in nagovorite, da se naroči na list "Amer. Slovenec" in Vi dobite na ta način brezplačno zgorajšni aparat.

POSLUŽITE SE TEGA KUPONA.
(Izrežite ga in izpolnite.)

"AMERIKANSKI SLOVENEC",
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Priloženo pošiljam ..... nov.....naročnik....., za kar prilagam svoto $..... in prosim, da mi takoj pošljete gori naveden aparat za slikanje No. 2 Goodwin Camero.

Novi naročniki so:

Ime .....

Naslov ..... Mesto .....

Ime .....

Naslov ..... Mesto .....

Podpis pošiljatelja .....

Naslov .....

OTROŠKA KNJIŽNICA V PRAGI

Te dni so v Pragi pri Osrednji mestni knjižnici otvorili novo, veliko otroško knjižnico, ki je določena samo za mlade čitatelje.

Otroška knjižnica v Pragi je urejena, kakor nobena druga slična knjižnica v Evropi. Radi tega je edina svoje vrste. Pred vhodom v čitalnico je velika garderoba, kjer je mogoče odložiti obleko, umiti roke in se napiti vode iz vodovoda, ki je napravljen tako, da teče voda v šibkem curku naravnost v usta. Čitalnica je opremljena z okroglimi mizicami, okrog katerih so temni stoli, ki so pa napravljeni tako, da se lahko dvignejo ali pa spuste.

Ob stenah so police s knjigami. Knjige so uvrščene tako, da jih mali čitatelji lahko sami vzamejo z nižjih polic, dočim so knjige za odrasle otroke na višjih policah. V knjižnici je na razpolago tudi mnogo otroških listov.

—o—

TELEVIZIJA — DALJOZORSTVO

Od početka radia gre prizadevanje tehnike za tem, da posreduje ne samo poslušanje, ampak tudi gledanje v daljavo. Pač se je posrečilo prenašati mirne slike po radiu, za prenašanje gibajočih se slik pa še ni prišlo do končnoveljavne dovršenosti. Pač se prenašajo iz Londona poizkusne oddaje Bairdove družbe, ki oddaja vsak dan glave nastopajočih oseb. Tudi Berlin oddaja vsak dan po pol ure poizkusne filme. Za par let bo gotovo daljozorstvo, kakor imenujemo televizijo, to je gledanje v daljavo, na podobni višini kot je danes poslušanje, to je radio v ožjem smislu. Tedaj bomo lahko poslušali in gledali opero z Dunaja, bomo gledali in poslušali pevca in predavatelja.

ČAKAJ, DA TI ENO POVEM!

Piše: **Ugani ga.**

Vprašanja in pomisleki.

Kako ločiš žensko od moškega, ko sta vendar tako slično oblečena?

V tem, da je moška obleka dostojna, ženska pa nedostojna.

* * *

Težko je priti v nebesa,

tako so vzdihovali naši predniki. Dandanes, ko je zrakoplovstvo tako zelo razširjeno po vsem svetu, bo še težje priti v nebo.

Ubogi človek, nikjer že ni več varen. Po cestah švigajo avtomobili, da človeku preti nevarnost, da mu avto bliskoma odbije peto na nogi. Se človek poda v višave, je druga nevarnost, da človek z glavo zadene ob aeroplan. O zlati prejšnjičani! — globoko vzdihuje ubogi zemljan, ki je primoran peš hoditi. Preje smo po zemlji varno hodili, sedaj je nevarnost zaradi samodrčev ali avtomobilov; po smrti je pa v višavi nevarnost vsled čudnih ptičev — aeroplanov. Kam naj ubeži uboga para, človek trpin?

* * *

Zapreka bolezni.

Gospa začudeno vpraša kmeta: Toraj 90 let ste že stari, pa še niste bili nikdar bolni?

Kmet: Seveda ne. Veste gospa, pri nas ni tako priložno biti bolan, kakor pri mestnih ljudeh, ker pri nas ni nobenega zdravnika.

* * *

Zbirka starega denarja.

Dijak piše očetu: Ljubi oče! Pošljite mi 40 dolarjev, da si nakupim nekaj redkih starih denarjev, ker nameravam napraviti veliko zbirko denarja iz starih časov. Vaš sin Potratovič.

Oče Nemanič odpiše sinu: Ljubi sin! Da bi ti napravil zbirko denarja, zdi se mi prav lahko tako, kakor bi si naš pes Sultan napravil zbirko klobas!

* * *

Z vojaškega vežbališča.

Desetnik: Vi, Vovko! Kako pa dvigate nogo! Vi ste toliko sposobni za vojaka, kakor pijan jež za biciklista!

* * *

Žaljiva primera.

Oče rokodelec je obiskal s svojim sinom, ki je bil visokošolec, domačo gostilno. Pri odhodu je hotel plačati sin. Gostilničar pa sina dobrovoljno zavrne: Nikar ne plačajte za gospoda očeta. Kdo je že kedaj videl, da bi krava sesala tele.

* * *

Razloček med zdravnikom in mazačem.

Zdravnik priporoča vsakemu bolniku drugačna sredstva.

Mazač ima za vse bolezni isti lek.

* * *

Kdor vam pripoveduje, da morete drugače obogateti nego s pridnostjo in delom, temu recite goljuf.—**Franklin.**

* * *

Beračev vzdih.

O mati Špela! Da je morala imeti tako prebito dobro roko, da je tako tenak kos kruha odrezala!

* * *

Hladnokrvnost.

Matthews, nekdaj ponos angleškega odra, je imel zdrav humor, ki ga tudi na smrtni postelji ni zapustil. Strežnik mu je vlil namesto zdravila žlico črnila v usta.

"Nič ne de," reče Matthews mirno, "bom pa še en pivnik požrl in stvar bo v redu."

* * *

Odgovor modrijana.

Teokrita, grškega modrijana, so vprašali: Katere zveri se mu zdijo najkrutejše?

"V gojzdovih in v gorah so levi in medvedje, — v mestih in v vaseh so pa zapeljivci in obrekovalci," tako je odgovoril modrijan in je imel prav.

* * *

Zdravljenje po knjigah.

Neki bolnik se je zdravil sam, bral je zdravniške knjige in uporabljal sredstva, navedena v njih. Slavni zdravnik Hufeland (1762-1836) mu je dejal: "Pazite, Vi boste gotovo enkrat še na kakšnem tiskovnem pogrešku umrli."

* * *

Rimski kapitol.

Kapitol v Rimu so rešile gosi, ko so začele ponoči gagati in so zbudile vojake. Pri neki pevski skušnji so pevke neprestano klepetale in dirigent Hans Bülow jim je rekel: "Gospodične, opozorim Vas, da je

(Dalje na 4. str.)

Denar v Jugoslavijo brzojavnim potom!

MI RAČUNAMO:

Za ameriške dolarje:		Za dinarje:	
$ 5.00	$ 6.15	200 Din	$ 4.45
10.00	11.25	500 Din	9.80
15.00	16.35	1000 Din	18.90
20.00	21.45	1500 Din	28.00
25.00	26.55	2000 Din	37.00
35.00	36.70	3000 Din	55.40
50.00	51.90	4000 Din	73.50
75.00	77.50	5000 Din	91.60
100.00	103.00	10000 Din	182.00
200.00	204.00	15000 Din	273.00
300.00	306.00	20000 Din	363.00
400.00	407.50	30000 Din	543.00
500.00	509.00	40000 Din	724.00
600.00	610.50	50000 Din	902.00
700.00	712.00	60000 Din	1082.00
800.00	813.00	70000 Din	1260.00
900.00	914.00	80000 Din	1441.00
1000.00	1015.00	90000 Din	1620.00

Za pošiljke po pošti se sprejema samo Money Orders, American Express ček, ali pa bančni draft. Osebnih čekov po pošti ne sprejemamo.

Nobenih drugih pristojbin in nobenih odbitkov v Evropi.

Metropolitan State Bank

2201 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

Uradujemo: Dnevno od 9:00 zjutraj do 4:00 popoldne. Ob torkih in sobotih do 8:30 zvečer.

KAPITL in PREBITEK.....$.. 300,000.00

PROMET IN VIRI NAD $3,500,000.00

POD VAŠKO LIPO

Tone s hriba.

"Ma, Tone s hriba is lazy, he does not write much any more," je naredila opazko svoji materi hčerka naše sosede, ko je zadnji teden obračala strani "Am. Slovenca".

"Ha, če bedak čečka ali ne, mi je prav vseeno," je brezbrižno odvrnila soseda svoji hčeri, "saj o nas grdoba nikol nič ne poroča v cajtenge, pa naj bo pri nas že karkoli hoče novega. Zadnjič smo napravili nov porč, vsi ljudje so ga gledali in hvalili, Tonetu pa še toliko nismo vredni, da bi poročal kako besedo o njem. Samo samega sebe hvali in naprej štuli, pa pisari kako za kikljami gleda, pa ga kljub temu nobena ne mara." Tako se me je privoščila soseda. Godla je še nekaj naprej, kar pa nisem razumel. Gotovo me je obdelavala, kolikor me je mogla. Ko sem šel potem po našem slavnem Broadway me še psi niso hoteli pogledati. Ar-got sem se zdel samemu sebi "cheap". Res kaj takega pa še ne!

Tako je. Vročina pritiska in Tone sanja o prejšnjih letih, saj mi Jure neprestano pripoveduje o njih, kadarkoli je žejen, kako je srkal s kangljice, ali po amerikansko-slovensko: s "pelce" rumeni ječmenovček. Seveda pri takih razmerah pa pozabim, da sem dal besedo uredniku in čitateljem tega lista, da se bom redno držal moje klopi pod lipo. Zadnji teden sem zaspal in me ni bilo na plan in sem tako popolnoma pozabil na moje drage podliparje. Zamere prevelike menda ni, saj kjer me ni, se dosti ne pogreša, če tudi nisem jaz Tone s hriba ravno eden izmed ta slabih in je na svetu prav malo takih ljudi, kakor sem jaz, kar bi jih bilo pa žiher še manj. Tak sem torej z vsemi mojimi velikimi "vrlinami in slabostmi". Ako pa človek na svetu kaj slabega naredi, je treba dati zadoščenja in krivico popraviti. Zato jaz danes na tem mestu naši sosedi popravljam veliko krivico, ki je v tem, da nisem v teh cajtengah priobčil novice o njenem porču. Sicer ni čisto nov, kakor ona trdi, ampak pribili so nanj enih pet desk, porabili par ducatov žebljev, pa namazali so ga s svežo barvo. Pa še nekaj, na naši strani proti hiši, kjer stanujem jaz so naredili na porču novo okno, katerega soseda zdaj neprestano odpira; pravi, da je neznosno vroče, a odpira ga le bolj zato, da z našo gospodinjo rešujete dnevno politiko in razne dnevne zadeve, ki nastajajo na našem slavnem hribu.

Saj mi soseda ne bo zamerila, če pa, naj pa odreže, namreč zadnji petek ste z mojo gospodinjo kramljali. Naša gospodinja je sedela pred porčem na stopnicah, soseda pa slonela na ravno opisanem novem oknu. Marsikaj je bilo za rešiti v tem medsebojnem pogovoru. Same novice kajpada. Med tem pa se je dogodila druga novica v sosedini kuhinji. Završčal je na peči, kakor bi kdo cel škaf vode zlil na vročo peč. "Ježeš", je vzkliknila in poskočila soseda in zginila z okna. Štruklji so se pripalili in menda sežgali. Pripravljala jih je za moža za večerjo, ko bo prišel z dela, pa je bilo na tistem novem oknu bolj fletno, kakor pa pri peči. Peč je svojo pot kuhala, gospodinja pa svojo pot reševala vaško politiko in novice. Pa je križ, vaška politika pa peč imati pa vsaka svoje muhe in posledice so bile, da ko je mož z dela prišel ni bilo štrukljev na mizi. Pogovarjali so se nato precej glasno, ali podomače bi rekli, da so se malo pokregali, pa je zopet nastal mir. Vsega tega je pa kriv novi porč, radi katerega je name huda naša soseda, da nisem o njem ničesar poročal. Zdaj sem svojo dolžnost storil in domovina je menda s tem rešena.

* * *

Moji podliparji gotovo čitajo razne vesti o upornem gibanju v Indiji. To gibanje se je širilo med ljudske plasti že dolgo let, a do javnega izraza ni prišlo. Sedanji upor v Indiji je imenovan Gandhijev upor. Z jemanjem soli se naj vodi upor, tako je zasnoval Gandhi, misleč s tem prezirati britansko nadoblast, ki ima državni monopol na sol v Indiji. Vsak naj si sam zajame soli ob morski obali in naj ne plača davka. Podoben način borbe proti gospodarjem dežele so začeli Italijani l. 1848. Takrat je bila Lombardija pod Avstrijo. Maršal Radecki, tedanji lombarski podkralj, je hotel napolniti državne blagajne in je ukazal povišati cene tobaku. Obenem je dal nabiti lepake, naj ljudje kar moč dosti kade. Italijanski rodoljubi so pa dali tajno navodilo, naj si noben pošten Italijan ne zapali avstrijske cigare. Kakor nočejo danes Indijci angleške soli, tako takrat niso hoteli avstrijskih cigaret, hoteč cesarsko kaso prikrajšati.

Ker ni šlo drugače, je "oče" Radecki, sam hud fajfar, ukazal, naj pa vojaštvo po ulicah kar moč na debelo kadi. Zato je prišlo do vsakodnevnih pretepov med kadečim vojaštvom in zdržnimi civilisti. Iz teh malenkostnih pobojev se je razvila velika pobuna, ki je cesarskega orla izrinila iz Lombardije.

Ali mislijo Indijci na podoben način izriniti angleško nadoblast iz Indije ali ne, ni znano. Vendar za enkrat se jim poizkus ne bo obnesel. Ni ugoden čas zato. Bil pa je med vojno. Ko bi bila Indija vstala proti Angliji, ko je bila Anglija z vsemi silami zaposlena na zapadni fronti, tedaj bi vstaja nekaj pomenila in dosegla svoj cilj.

* * *

V raznih publikacijah so razna razmotrivanja na dnevnem redu. V razmotrivanjih je pa dosti prerokovanja. Ljudje radi prerokujemo. Moj znanec in prijatelj Jure, neprestano prerokuje, kadar je židane volje, da pride prej ali slej do ukinitve prohibicije in da zlati stari časi pridejo nazaj, ko bo smel Amerikanec spet svobodno z "pelico" pive korakati po ulici. Jaz mu seveda želim pri tem prerokovanju vso srečo in Bog daj, da bi se čimpreje uresničilo. Toda za vsemi temi Jurjevimi in mojimi najboljšimi željami je kajpada pa eno veliko vprašanje: ČE?

Naletel sem te dni v nekem magazinu na razpravo "Man from tomorrow", po naše: Človek od jutri. Z zanimanjem sem bral to prerokovanje. Jedro razprave je na kratko to le:

"Neki angleški antropolog (učenjak, ki se bavi z razvojem človeka) dr. Warrick, pravi, kakšen bo človek v bodočnosti: nos bo večji, oči bodo bolj udrte, usta bolj majhna, brada večja; črepinja bo večja in bo notri več možgan; glava, ki bo imela obliko hruške, bo čepela na močnem vratu. Las ne bomo imeli, pač pa bolj junaške brke; ljudje bodo govorili s piskajočim glasom. Glavne bolezni bodo na želodcu in na živcih. — No, prav lepi pač ne bodo ti naši potomci. Vse kaže, da ima angleški učenjak že danes veliko hruško na močnem vratu.

—o—

Na obisku. — France je obiskal Matevža. Ta mu je razkazal vse svoje prostore. V nekem kotu je France opazil gasilni aparat. — Odkod pa imaš to? — je vprašal radovedno.

— Zavarovalnica mi ga je poslala.

— Tako? Kaj pa je v aparatu?

— Kaj je bilo prej, ne vem, sedaj je notri bencin.

—o—

ŠIRITE AMER. SLOVENCA!

ČAKAJ, DA TI ENO POVEM!

(Nadaljevanje s 3. str.)

kapitol že rešen."

* * *

Slab časopis je pohujševalec.

Za kom derejo ljudje najbolj? Za tistim, ki najbolj kriči, ki se ga najdalje sliši. In kdo je ta? Brezbožen časopis. Dandanes so mnogi ljudje preleni, da bi sami mislili, zato slepo verjamejo, kar jim hudobni pisatelj in časnikar natveže. Pohujševalca pripelješ v hišo, če bereš in naročiš slab časopis.

* * *

Časopis je moderno orožje.

Sv. Ignacij Lojola je gledal pred seboj ves svet razdeljen v dve armadi. Na eni strani Kristus in verniki, na drugi satan in njegovi privrženci. Med tema armadama je vedni boj. Moderno orožje, kot topovi največjega kalibra v tem boju, služi časopisje. Kdor brezbožno, svobodomiselno časopisje podpira, vliva topove in krogle za boj proti Kristusu . . ., je v službi armade Antikristove.

—o—

Samo cent in pol stane "Am. Slovenec" naročnike dnevno. In vendar koliko zanimivosti in koristnega berila najdete v njem za ta cent in pol.

Tel. v uradu Crawford 2893
Tel. na domu Rockwell 2816

DR. ANDREW FURLAN

SLOV. ZOBOZDRAVNIK

URAD:

OGDEN AVE. BANK BLDG.
soba št. 204

Vogal Crawford in 3959 Ogden Ave., Chicago, Ill.

Uraduje: Od 9. do 12. dop., od 1. do 5. pop. in od 6 do 9 zvečer. Ob sredah od 9 do 12 dop.

DOBIJO SE

v Knjigarni Amer. Slovenca dve novi Columbia plošči in sicer:

Štev. 25140—**Pleničice sem prala**, na drugi strani: **Kaj mi nuca planinca.** Pojete gdč. Mary Udovič in Josephine Lauše.

Štev. 25141.—**Žabja svatba**, na drugi strani: **Kukovca.** Na obeh straneh pojejo pevci Adrije in na harmoniko jih spremlja g. John Pluth.

Plošče stanejo po 75c kom.

Obe plošči so zelo lepe vsebine in kdor si želi lepega petja in pristno domačih veselih komadov, priporočamo, da si te plošče nabavi, dokler so na trgu.

ODLOČEN ŠKOF

Pregnani škof v Valenciji, Montes de Oca, je poziv venezuelske vlade, naj se vrne v svojo škofijo, zavrnil. Izjavil je, da bo ostal v Trinidadu, dokler ne bo vlada preklicala vseh omejitev, ki so v zvezi s tem pozivom. Med drugim zahteva vlada, naj škof prekliče svoj ugovor proti poroki neke visoke osebnosti. Po poročilu lista "Pais" je šlo za škandalozno poroko neke visoko stoječe osebnosti, ki je zbudila splošno pozornost. Dotična oseba je bila že poročena in ločena. Škof je vso zadevo obrav naval v časopisju, ostro napadel poročenca in branil zakrament sv. zakona. Bil je tožen in sodišče ga je pozvalo, naj odstopi. Seveda škof tega ni hotel storiti. Izjavil je, da ga je postavila sv. stolica in da mu nobena posvetna oblast ne more vzeti škofije. Ko je zapustil sodišče, so ga prisilili, da je stopil v avtomobil, ki ga je odpeljal v pristanišče, kjer so ga vkrcali na ladjo, ki ga je prepeljala v Trinidad. Niti toliko časa mu niso pustili, da bi stopil v zvezo s svojimi prijatelji in znanci.

—o—

Podpirajte trgovce in obrtnike, ki oglašajo v Am. Slovencu!

— THE —

Will County National Bank

OF JOLIET, ILLINOIS.

Prejema raznovrstne denarne vloge, ter pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek $300,000.00

C. E. WILSON, predsednik

FINGL'S FAMILY FORMULA **FFF**

so znanstveno izdelane iz najboljših in najčistejših zdravil, ki se morejo dobiti.

F. F. F. Rubiseptine, izvrstna tekočina za izpiranje ust in za grgranje	**35c**
F. F. F. Grip-Acold-Capsiles, uničuje prehlad	**50c**
F. F. F. Corn Remedy, hitra odpomoč za kurja očesa	**25c**
F. F. F. Prašek za glavobol, prežene bolečine	**25c**
F. F. F. Balzam za pljuča za trdovraten kašelj	**35c**
F. F. F. Liniment ni mastno—učinkuje skozi kožo—hladilno — da zdravo barvo	**35c**
F. F. F. Laxatea iz čistih rastlin	**25c**
F. F. F. Laxatabs kot obkladek za jetra	**25c**

FINGL'S DRUG STORE

— EDINI IZDELOVALCI —

S. V. ogel 21. in Wood ceste, Chicago, Illinois.

Zavod kvalitete in postrežbe od leta 1912.

QUALITY FURNITURE **J. L. Telser** LOWEST PRICES

ZALOGA POHISTVA IN RADIJEV

za gotovino ali na lahke obroke

Govorimo tujezemske jezike.

2105-11 W. 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

Da nam bo mogoče nuditi našim cenj. odje malcem čim najboljšo postrežbo, smo znatno povečali naše trgovske lokale, in vabimo vsakogar, da si jih pride ogledat.

Velika izbira "Zof in stolov" za vaše parlorje.

Vseh vrst, najlepše sestave za parlorje kot na sliki prodajo v tej razprodaji od

$79.50

NAPREJ

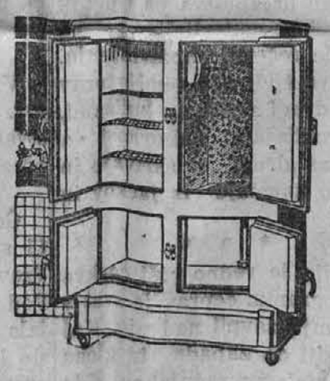

"Ice Boxe" — ledenice vse vrste. Pridite in oglejte si jih, vseh barv in velikosti. Istotako velika izbira **peči za plin,** razne barve in velikosti.

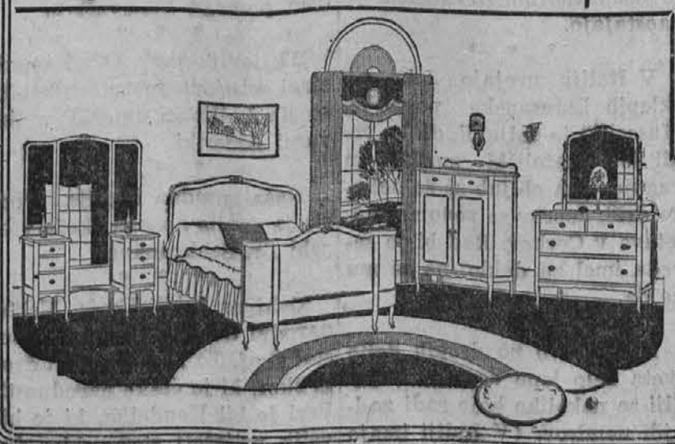

SPALNIČNA OPREMA,

obstoječa iz treh kosov, orehovina, okusni okraski. Pridite pogledat in prepričajte se, kako vrednost nudimo za OTVORITVENI DAN.

Samo **$98.00**

STARA IN ZVESTA PRIJATELJICA

je ta zanesljiva banka vsem svojim odjemalcem in jim vedno rada pomaga in daje nasvete.

Vaši prihranki so zasigurani pri

KASPAR AMERICAN STATE BANK

KASPAR AMERICAN STATE BANK

1900 Blue Island Ave. Chicago, Ill.

KVALITETA — TOČNOST POŠTENJE

F. WARHANIK

zanesljivi lekarnar — zaloga fotografičnih potrebščin.

2158 West 22nd Street
vogal Leavitt cesti
CHICAGO, ILL.

Rojakom se priporoča

FRANK ERMENC

Funeral Director and Embalmer

EDINI SLOVENSKI POGREBNIK

V MILWAUKEE, WIS.

401 Grove Street.
Phone Hanover 876

TUBBY **He Runs Second as a Smoker.**

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

VSTANOVLJENA 29. NOVEMBRA 1914.

Zedinjenih Državah Severne Amerike **Sedež: Joliet, Ill.**

Naše geslo: "Vse za vero, dom in narod; vsi za enega, eden za vse."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: George Stonich, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik: Filip Živec, 507 Lime St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik: Mary Kremesec, 2323 S. Winchester Ave., Chicago
Glavni tajnik: Frank J. Wedic, 501 Lime Street, Joliet, Ill.
Zapisnikar: Paul J. Laurich, 512 N. Broadway, Joliet, Ill.
Blagajnik: John Petrič, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Joseph Skur, 123 — 57th St., Pittsburgh, Pa.
Vrhovni zdravnik: Dr. Martin J. Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Andrew Glavach, 2210 So. Damen ave., Chicago, Ill.
Jacob Štrukel, Edwards ave., R. No. 1, LaSalle, Ill.
John Gerčar, 1022 McAllister Ave., No. Chicago, Ill.

POROTNI ODBOR:

Anton Štrukel, 1240 — 3rd St., La Salle, Ill.
Joseph Pavlakovich, 39 Winchell St., Sharpburg, Pa.
Joseph Wolf, 508 Lime St., Joliet, Ill.

URADNO GLASILO:

"Amerikanski Slovenec", 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Do dne 1. jan. 1929 je. D. S. D. izplačala svojim članom in članicam ter njihovim dedičem raznih podpor, poškodnin in posmrtnin v znesku $67,634.00.

Zavaruje se lahko za $250.00, $500.00 ali $1000.00. Od 16. do 40. leta se lahko zavaruje za $1000.00. Od 40. do 45. leta $500.00. Od 45. do 55. leta se zavaruje le za $250.00.

Mladinski oddelek, od rojstva pa do 16. leta.

ROJAKI, PRISTOPAJTE K DRUŽBI SV. DRUŽINE!

IZ URADA GL. PREDSEDNIKA D.S.D.

Joliet, Ill.

Dragi mi sobratje in sosestre:—

Zopet se mi zdi umestno, da se oglasim v našem glasilu, da vam s tem podam nekoliko večje pogumnosti o sedanjem in prihodnjem napredku naše dične podporne organizacije DSD.

Danes ne bom govoril in razmotrival, kar se tiče prihodnje konvencije, ker to drage volje prepustim cenjenim društvom in posameznim članom in članicam. Pač pa hočem nekoliko spregovoriti o aktivnem poslovanju, ki ga gojijo nekatera slavna društva naše lepo cvetoče organizacije.

V zadnji izdaji čitam poročilo sobrata gl. tajnika Frank J. Wedica, da je društvo sv. Družine št. 1 sprejelo 17 novopristoplih članov in članic v odrastli oddelek. Izmed vseh 17 novopristoplih je bil samo eden star 42 let. Vsi drugi so bili stari od 18 do 28 let. To je jako veselo sporočilo za društvo in Družbo. Radi tega apeliram na slavna društva: Pojdite na polje mladega naroda in agitirajte z vsemi močmi noč in dan po vseh naselbinah ter pripeljite mlade korenine pod zastavo D. S. D.

Dalje čitam med drugimi novopristoplimi člani v zadnjem času, da so pristopili k društvu št. 13, Chicago, Ill., Rev. Alexander Urankar. Častitam društvu sv. Ivana Krstitelja št. 13, da so imeli čast sprejeti v našo sredo č. g. Urankarja.

Potem vidim naprej, kako lepo napredujejo tudi druga društva. Na primer žensko društvo sv. Cecilije št. 12, Joliet, Ill. To društvo je sprejelo v svojo sredo 4 nove članice. Dalje društvo št. 3, La Salle, Ill., ki je tudi sprejelo enega člana. Društvo št. 14, East Pittsburgh, Pa., je sprejelo eno članico in enega člana. — Častitam vsem naprednim in delavnim društvom!

Dalje sem videl finančni "Valuation Report", izdelan po "Aktuarju". Številke nam jasno pričajo, da je DSD. 100% solventna, kljub temu, da smo imeli v letu 1929 zelo veliko smrtnih slučajev in smo izplačali več smrtnine in poškodnine, kakor katerosibodi leto v normalnih časih. K vsemu temu napredku nam ni pomagalo nič drugega kakor to, ker smo imeli srečo, da smo Družbi pridobili veliko število mladih članov in članic. S tem smo zopet zasadili mlada drevesca, ki naj rastejo namesto onih, ki nam jih je pobrala nemila smrt. — To so slučaji, po katerih se mora voditi podporna organizacija. Radi tega še enkrat kličem: Požurite se, kolikor vam je le mogoče in pridobivajte nove člane, posebno našo mladino v svoja društva. Stariši, dajte svoje mladeniče in mladenke zapisati v svoja društva, potem bodite uverjeni, da ste storili svojo dolžnost.

Z bratskim pozdravom, **Geo. Stonich,** gl. preds.

—o—

Društvene vesti in naznanila.

IZ URADA DRUŠTVA SV. DRUŽINE ŠT. 1 D.S.D.

Joliet, Ill.

Cenjeni mi urednik Amer. Slovenca! Zopet imam nekaj novega za poročat. Na naši zadnji seji smo zopet sprejeli sedem novih članov v odrasli oddelek, ki so sledeči: Joseph Dragovan, Albert Popek, Augustine Muren, Joseph Russ, Rose Rozman, Benjamin Buchar, John Russ. Vsi so mladi in čvrsti novi člani. Društvo jim zakliče trikrat slava.

Na tej seji so bili tudi delegatje izvoljeni za našo 8. konvencijo, ki bo v La Salle, Ill.: Joseph Slapničar, Joseph Klepec, Joseph Gersich, Rudy Skul, Martin Juricich ml., Frank Skedel, Joseph Šraj, Joseph Horvat, Anton Stefanich Frank Skul, John Russ, Simon Šetina.

Želim vsem našim delegatom veliko uspeha.

Obenem smo tudi enega člana izgubili, ki je umrl dne 25. junija t. l.: sobrat Joseph Mejaski, rojen leta 1886; pristopil v društvo l. 1915; bil je vedno redni član našega društva. Bil je bolan že dve leti za jetiko. Društvo mu je vedno pomagalo z bolniško podporo, ker to je bilo edino društvo, ki ga je imel. Zapušča vdovo Mary Mejaski, ki je tudi naša članica. Izrekamo ji iskreno sožalje in on naj pa v miru počiva.

Obenem se moram zahvaliti našemu blagajniku Josephu Gersichu za prireditev. Naredil je "party" za naš Baseball Team dne 22. junija. Na ta dan so igrali in premagali svoje nasprotnike, kar je bila naloga, da morajo tudi tako narediti, če ne ne bo janca, in res, fantje so zmagali, nakar smo se odpeljali v Romeo in tam je naš Papa že imel janca pečenega na ražnju. Vsi smo obstopili okoli njega, in kaj je bilo prvo vprašanje: ali ste vinal? Odgovor: sem žejen, in drugi pravi: so, so. No orajt, če so. Fantje zdaj le tam, kjer je naš ječmenovec, pa bomo pili in ta čas bo pa janc pripravljen na mizo, kar se je tudi zgodilo, kar zopet Papa pokliče vse tam: sedaj pa le po njem. Fantje in možje, kar pomagajte si sami. Kar je bilo vse hitro pospravljeno in potem gremo pa nazaj k ječmenovcu. Pri tem je pa tudi naš sobrat Frank J. Wedic, naš gl. tajnik in manager našega Baseball Teama, imel precej opravit, zakaj fantje in možje smo ga kar obstopili: No, Frank, sedaj smo se najedli in napili, sedaj bomo pa zapeli, kar se je tudi zgodilo pod lepim košatim drevesom. Zatem pa eden pravi: ta je pa zopet vredna en glažek, le po njem, potem gremo pa plesat. Naš sobrat George Canko je imel Viktrolo kar tam pod drevesom in je navil, kar začnemo plesat po zeleni travi, ker je bilo pa nevarno, smo nehali; morda bo kateri rekel: zakaj voda je bila preblizu, to je bilo vse, no kaj pa še? Kar eden pravi: gremo pa slepe miši lovit, no, pa hajd, kar je bilo veliko smeha. Tako vidite smo se imeli, kar bo nam lahko v spominu. No, kaj je pa sedaj na programu? Dne 20. julija t. l. priredi naše društvo velik piknik v Rivals Parku, kamor že sedaj vabimo vse, da se udeležijo te velike zabave.

Z bratskim pozdravom,
Louis Martincich, tajnik.

—o—

NAZNANILO OD DRUŠTVA SV. DRUŽINE ŠT. 6 D.S.D.

Waukegan, Ill.

Članom in članicam društva sv. Družine št. 6 v Waukeganu in North Chicagi se sporoči sledeče naznanilo:

V nedeljo, 6. julija, ima društvo svojo redno mesečno sejo v šolskih prostorih in sicer ob eni uri popoldne. Torej je članstvo prošeno, da se udeleži te seje v največjem številu. Ta seja je ravno polletna in ker je, bodo razne stvari razmotrivane na tej seji.

Ako članstvo še ne ve, letos se vrši konvencija Družbe in zato bi se tudi moralo članstvo zanimati, da sporočijo delegatom nasvete ali karsibodi, ko bodo šli na to konvencijo, ki se vrši v mesecu septembru. Na tej seji se bodo tudi volili delegati. Torej še enkrat povdarjam, da se bi članstvo v velikem številu udeležilo te seje.

Še nekaj, predno končam. To leto v mesecu maju bi moralo imeti naše društvo št. 6 DSD. petnajstletnico obstanka. Razmotrivana je bila ta stvar na eni seji in je bilo sklenjeno, da se stvar opusti za enkrat. To je bilo zavoljo delavskih razmer, ker je kazalo slabo leto in malo dela in ako bi imelo, se bi pritiskalo člane, članice in goste in kakor tudi lokalna društva preveč. Zato je bila ideja opuščena. Ker je društvo sklenilo, da ne bo imelo nobenih ceremonij, je bilo določeno, da vsak član in članica plača en dolar v društveno blagajno.

Predno končam, še enkrat povdarjam, da v nedeljo, 6. julija, bo polletna seja in da se članstvo udeleži.

S sobratskim pozdravom,
Jos. Drasler Jr., tajnik.

—o—

IZ URADA DR. SV. TEREZIJE ŠT. 16 D.S.D.

Chicago, Ill.

Naznanja se vsem onim članicam, katere niso bile na seji, da se je izvolilo za delegatinjo, katera bo zastopala društvo na prihodnji konvenciji, sestro Mary Anzelc. Konvencija se bo vršila v La Salle, Ill.

Drage mi sosestre! Prosim vas, da bi se bolj v obilnem številu udeleževal: mesečnih sej društva, ker društvene seje so velikega pomena za društvo in Družbo. Dalje vas, drage sestre, prosim, da bi malo poagitirale za novimi kandidatinjami, da bi društvo rastlo. Dobro vem, da so slabe razmere, pa bi se vendar tu pa tam še katera dobila, ki bi pristopila v naše društvo. Drage sosestre! Čitale ste v glasilu dopis glavnega tajnika, da bi naj članice pri sejah kaj dobrega razmotrivale in kaj pisale v glasilo v prilog prihodnje konvencije. Pridite na dan z nasveti. Katera ve kaj koristnega, naj prime za pero in naj kaj napiše. Več ko bomo razmotrivale, boljše uspehe bo imela konvencija in boljše bo izpadla.

Sesterski pozdrav vsemu članstvu DSD.

Mary Anzelc, tajnica.

—o—

IZ SLOV. NASELBIN.

(Nadaljevanje z 2. strani.)

čela prava puščava. Nobenega drevesa, nobene naselbine. Sama pusta ravnina. Še ptička nismo videli nobenega. Drugega nismo ugledali, kakor pelinu podobno nizko grmičavje. Naš šimel je prhal na vso moč, malo ne po zraku. Kmalu pridemo do prav čudovitega polja, kakih 50 milj dolgo in ravno toliko široko. Tukaj je svet tako čuden in ne vem, kako je to polje nastalo, ali po čudežu ali naravnim potom. To polje izgleda kakor veliko pokopališče. Kupi zemlje so kakor veliki grobovi, vsi enako visoki in vsi enako oddaljeni eden od drugega. Kaj naj to pomeni, ne vem. Od tu naprej se svet spet nekoliko vzdiguje. Še predno se pa to polje konča, je postavljen nek kamen, na katerem je napis, ki ga pa nismo mogli prebrati, ker je avto vozil prehitro. Slišala sem pa praviti, da je tu napisano: "Popotnik postoj in počij tukaj!" Ne vem, kaj naj to pomeni. Nazaj grede sem hotela, da bom ta napis prebrala, pa smo kamen zgrešili kljub temu, da smo pazili, da ga kje ugledamo. Vročina je pritiskala vedno hujše. Polagoma smo zapazili tu pa tam čredo konj, ki so se pasli, ali pa tudi krav. Na obeh straneh ceste so se začeli vzdigovati gladki nizki grički, vsi preorani in posejani s pšenico in drugim žitom. Nekateri med temi so bili prav strmi, a kljub temu lepo temnozeleni. Kolikor daleč so nam oči nesle, so bili taki griči in vsi zeleni in posejani. Po ravnini tukaj nič ne zraste, zato sejejo po teh gričih. Tak svet smo opazovali cel popoldan.

Ob 9. po noči smo prišli v Spokane, Wash. Tam smo "nafutrali" in napojili našega šimeljna, pa tudi mi smo si malo podprli naše želodce. Ko vprašamo, koliko je še do Valley, nam povejo, da je še 158 milj. Pa pravi moj sin, da je boljše, da gremo kar naprej in pridemo še danes tja. Drugi dan je bila nedelja in bi prišli pozno, pa bi tudi vsi še spali. Tako se odpravimo naprej. Kaj se pravi ponoči se voziti, sem tukaj skusila. Vozimo in vozimo,a poti pa noče biti konca in do zaželjenega cilja tudi nikakor nismo mogli priti. Že smo mislili, da smo zgrešili, ko smo vendar o pol čez polnoč prišli do cilja. Valley pa ni nikako mesto, ampak le mala farmarska naselbina, ki ima šolo in malo bolnišnico, "Filling station" in nekaj farmarskih poslopij. Po dolgem iskanju sem konečno vendar našla pravo hišo, poprej sem pa še zbudila precej drugih farmarjev. Kako nas je bila Mrs. Swan vesela, in še posebno, ker nas ni nič pričakovala, še najmanj pa v takem času. Mr. in Mrs. Swan sta že oba priletna ter sama v družini, otroci so se večina skoro vsi poženili in pomožili. Takoj nam je Mrs. Swan skuhala kave in nam prav imenitno postregla, za kar ji Bog plačaj. Ko smo se pokrepčali, smo se spravili k počitku, kar nam je prav dobro delo. Zbudili smo se, ko je bil že vse naokolu svetel dan. Kako vsa drugačna se nam je zdela pokrajina pri dnevni svetlobi, kakor pa po noči. Ker je bila nedelja, smo se po zajutreku odpravili v cerkev, ki stoji na lepi ravnici. Vse naokoli so smreke in kraj je prav prijazen. Ko se je oglasil zvon, so začeli ljudje od vseh strani skupaj hiteti v cerkev. Duhovnik prihaja sem vsako nedeljo iz Spokane, Wash. Zazdelo se mi je, da sem v starem kraju, tako lepo in prijazno je vse bilo. Ljudje so tukaj dobri in pobožni. Vsi sami slovenski rojaki. Po sv. maši smo imeli priliko se seznaniti z drugimi slovenskimi ženami in smo začele takoj pred cerkvijo z agitacijo in prav kmalu smo jih nekaj dobile. Po kosilu se zopet spravimo v avtomobil ter jo mahnemo od farme do farme. Kamor pridemo, povsod so nas lepo in uljudno sprejeli in nikamor nismo šli zaman. Povsod smo dobili nove kandidatinje. Ko smo jih nabrale 8 novih in dve stari članici, ki so že spadale k naši podružnici, smo ustanovile novo podružnico SŽZ. Za številko sedaj še ne vemo, upamo pa, da bomo kmalu zaznale.

Cenjene rojakinje na Valley, Wash.! Prav lepo se vam vsem zahvalimo za naklonjenost in prijaznost. Posebno pa še Mrs. Swan in Mrs. Omejc za vso postrežbo in darežljivost za časa našega bivanja v Valley, Wash. — Drugi dan smo se podali proti domu in sicer že zgodaj zjutraj ob 4. uri, in smo prav srečno prišli domov. Takoj smo se podali v glavni stan naše SŽZ. Zelo smo bili iznenadeni, ko vidimo dvorano polno naših članic in med njimi gl. odbornico Mrs. B. Kramer iz San Francisko, Cal. Vsa čast ji, da se je domov grede iz konvencije oglasila tudi pri nas. Povedala pa nam je marsikaj, kar ne bomo tako kmalu pozabile. Drugi dan smo se vse skupaj podale v Portland in tam ustanovile še eno podružnico SŽZ. Te podružnice so bolj majhne, pa si bodo že opomogle, le delati je treba in poguma ne izgubiti, kakor je rekla Mrs. B. Kramer. Vesele smo, da smo pod okriljem tako velike organizacije, kakor je naša SŽZ. Bog živi naše prve začetnice in vse naše sestre cele naše organizacije. Posebno pa pozdravljene naše najmlajše v Valley, Wash, in Portland, Ore.

Marija Plantan,
preds. podr. št. 4 SŽZ.

—o—

VABILO NA PIKNIK IN DRUGO DRUŠTVA 'JEZERO'

Chicago, Ill.

Že smo v drugi polovici tega leta, pa še bi včasih morali obleči zimsko suknjo, tako včasih piha. A v nedeljo pa smo se vendar potili na pikniku, katerega je priredila fara sv. Štefana na prijaznem hribu v Lemontu. Ko bi bilo v tistem jezeru, ali kaj je že, malo več vode, bi se gotovo hladili v njem, ki bi pa ne teklo v grlo; tako pa smo imeli poleg jezera prav izvrstno hladilno pijačo, ki je marsikaterega ohladila, ali pa še bolj pogrela. Naj je bilo kakor hoče, zdaj je že za nami, kaj pa bo pred nami, pa boste kmalu slišali. In to je tudi piknik, na katerega prav prijazno vabi cerkveno pevsko društvo Jezero vse Slovence in Slovenke iz Chicage in okolice. Ta izlet, oziroma vrtna veselica, se bo vršila v soboto, dne 12. julija, na prijaznem prostoru Mr. Antona Kegelj v Willow Spring.

Kdor bi se hotel peljati na trucku, se naj oglasi najkasneje do četrtka večer, to je 10. julija, na naslovu: 2138 West 22nd Place. Zbirali se bomo na Lincoln in 22nd St. točno ob drugi uri popoldne. Kakor prejšnja leta, tako tudi letos bo odbor skrbel, da bo vsak zadovoljen in se veselo počutil v hladni senci pri polnem kozarcu. Toraj dobro si zapomnite dan 12. julija in pridite vsi prijatelji in znanci pevskega društva Jezero, za kar sem prepričan, da ne bo nobenemu žal.

Kakor je že večini znano, je Mr. Ivan Račič izdal prvi zvezek prekmurskih narodnih pesmi. Društvo Jezero blagohotno priporoča vsem prekmurskim družinam tukaj v Chicagi, naj bi si vsaka družina kupila po en zvezek, ki stane samo 75c. To bo najlepše priznanje društva Jezero, kakor tudi Mr. Ivan Račiču za njegov trud. Imeli bote prvi spomin od društva Jezero, ki se žrtvuje za povzdigo narodnega kakor tudi cerkvenega petja. Zdaj pa še enkrat, na svidenje dne 12. julija 1930 na pikniku. **A. H. F.**

—o—

O PODEDOVANOSTI RAKA

Zdravnike že od nekdaj silno zanima vprašanje, da-li je rak bolezen, ki se podeduje, vendar problema doslej še ni bilo mogoče rešiti. Šele profesorju Bernsteinu se je posreči lo ,da je na temelju obilega statističnega materiala dokazal, da se rak podeduje. Navadno pa nastopi le tam, kjer je očetu in materi bilo že prirojeno nagnenje k raku, ali pa, kadar sta oba tudi dejansko trpela na raku. Vendar se podeduje tudi v tem primeru zopet le dovzetnost organizma za raka. Zanimivo pa je, da se to nagnenje ne podeduje, ako je eden izmed roditeljev zdrav. V tem primeru odloča vpliv zdravega. Kljub vsemu podedovanemu nagnenju pa je treba še posebnih bakterij, kemičnih ali fizičnih vplivov, da se rak tudi razvije. Ako teh pogojev ni, se bolezen kljub podedovanemu nagnenju ne more razviti.

Prihranite nekaj svojega zaslužka

vsak plačilni dan in uložite ga v našo varno in zanesljivo banko. Začudeni bodete kako hitro vaši prihranki rastejo in vrhu tega vam plačamo mi po 3% obresti dvakrat v letu ter iste prištejemo h glavnici. Ulagate lahko v našo banko prav tako zanesljivo kjerkoli živite širom držav, kakor če bi vi živeli v našem mestu. Pišite nam za pojasnilo in dobite odgovor v svojem jeziku.

Ako držite denar doma, izpostavljen je raznim nevarnostim, kot tatovom in ognju in dostikrat ga še potrošite brez potrebe. Če ga imate pa na naši močni in zanesljivi banki, pa je denar vedno na varnem mestu; vendar se ga lahko dvigne ali deloma ali celoma kot ga kdo potrebuje.

Naša banka ima nad $740,000 kapitala in rezervnega sklada, kar je znak varnosti za vaš denar.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO & CLINTON STS., JOLIET, ILLINOIS.

WM. REDMOND, predsednik. CHAS. G. PIERCE, kasir.
JOSEPH DUNDA, pomožni kasir.

EKSPRESNA SLUŽBA v EVROPO

preko Hamburga na naših modernih parnikih

HAMBURG DEUTSCHLAND
ALBERT BALLIN NEW YORK

Redna tedenska odplutja. Zmerne cene. Direktna železniška zveza z Jugoslavijo.

Redna odplutja tudi na naših znanih kabinskih parnikih

ST. LOUIS, MILWAUKEE in CLEVELAND

Za navodila vprašajte lokalnega agenta ali

HAMBURG-AMERICAN LINE

177 N. Michigan Avenue Chicago

PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD V CHICAGI

LOUIS J. ŽEFRAN

1941 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Phone: Roosevelt 3408

Na razpolago noč in dan!

— Najboljši automobili za pogrebe, krste in ženitovanja. Mrtvašna kapela na razpolago brezplačno. — Cene zmerne.

POSTAVNE LISTINE

za tu in stari kraj vam napravi

Anton F. Kozleuchar

— JAVNI NOTAR —

TISKARNA

vstopnice, plakate, pravila, listine, pisemske papirje, kuverte in drugo, vam najceneje napravi

ANTON F. KOZLEUCHAR

419 — 51st Avenue, West Allis, Wis.

PRODA SE

dobro idoča **čevljarska obrt** (Shoe Repairing Shop). Kupec dobi naslov v upravništvu tega lista pod št. 3192.

FARMARJI, POZOR!

Priden, pošten Slovenec bi rad dobil delo na farmi. Ako potrebno, pomaga tudi žena. Za naslov vprašajte pri upravi tega lista pod št. 3193.

Gospodin Franjo

ROMAN.

Spisal Podlimbarski.

"Aha — to je tisti Marko, ki je zaradi Luce pretepel Atifa."

"Tisti Marko se je povrnil. Mislili smo, da je zbežal čez mejo, pa glejte — dva dni pred sv. Terezijo se je zopet pokazal v našem kraju. Zarana smo ga zagledali vrh skale nad mojo kuhinjo v družbi štirih tovarišev, vsa petorica oborožena od nog do glave. Prestrašil sem se, ko so razbojniki tako grdo zrli na nas in držali puške pred seboj. 'Zdravo, bratje!' je zavpil Marko. 'Kako ste?' — Dobro. A kako si ti, brate? smo vpili mi. 'Dobro, Bogu hvala! Tistega vašega psa iščem, da mu posvetim, pa ga ne vidim v vašem taboru. Škoda!' — Škoda! Ni ga!

Morda je zaprt ali pa vohuni po deželi — je zavpil Batinić. — Če ga dobiš, Marko, obesi ga na prvo vejo. Bog ti povrne za delo usmiljenja! je viknil Grbonog. — Ne ubijaj ljudi, Marko! Do konca življenja lepi prelita kri na človeški duši — je s slabim glasom govoril stari Trkulja v skalo. Pa Marko ga ni mogel slišati. Glejte, edini Trkulja je pametno svetoval razbojniku, ki je zakrivil smrt Lucinega očeta."

"Kaj pa vi, Slovenci, niste imeli jezikov? Ali so se vam prilepili k goltancu?" je vprašal Vilar, ki je z zanimanjem poslušal Janeza.

"Res so se nam prilepili. Onemeli smo, nismo si upali črhniti besede. Pomislite, pet takšnih hrustov visoko na skali s puškami, namerjeni na nas. Z višave bi nas bili vse lahko postrelili. Ali naj dvignemo sekire proti njim? Ni, ni, ni! Hudiča!" In Janez je dvignil roko ter odmahnil z vso petorico razprostrtih prstov. Užaljen je bil njegov ponos, ker je gospod očital Slovencem strahopetnost. Obrnil se je h konjema.

"Janez, pripoveduj dalje, kaj se je zgodilo! V hanu ob Oskovi se napijeva kave."

Voznik se je zopet okrenil nazaj. "Še je govoril Marko nekaj o zori, ki je napočila, in da se zaznava dan. Potem je nagovarjal naš tabor, naj prestopi v njegov tabor, kjer dobimo vsi puške in naboje. — Ne moremo, Marko ,ves ta gozd moramo prej posekati in ogoliti moramo prej Zeleboj in Kravanjo, potem morda pridemo — je tiho odgovoril Trkulja. A Grbonog je snel čepico, jo vrgel v zrak ter zavpil: 'Bogme, bratje po Bogu, vsi pridemo za vami, ako nam deželna vlada ne pošlje našega dobrega gospodina Franja nazaj. Prav tako je rekel."

"Grbonog je rekel — praviš?"

"Grbonog. In zbežal je dva dni pozneje, na sv. Terezije dan Grbonog in z njim Dizdarić. Oba so zvabili oni razbojniki; prvi se je menda zbal preiskave zaradi onih besed, ki jih je zavpil Marku. Paznik Gajer je namreč nemudoma napravil ovadbo na orožniško oblast o vsem, kar se je bilo dogodilo v Medvedjem Dolu. In na sv. Lukeža dan je prihrumela komisija z orožniki in četo vojakov na Konj-planino. Začela se je preiskava. Orožniki in vojaki so stikali po vseh planinah, pa hajdukov niso našli. Delavci so vse povedali po razumu in pameti, pa nobenemu niso mogli naprtiti zlega. Ni preteklo teden dni in orožniki so se za stalno naselili v Piliću. Pazijo na delavce in stražijo prehode čez Konj-planino. In Piliću je oblast naložila kontra — kontra — hudiča, kako se že pravi?"

"Kontribucijo? Čemu?"

"Da, kontrabucijo. Rekli so, da mora občina plačati pedicijo —"

"Ekspedicijo, vojaško odpravo —"

" — vojaško odpravo, ker je Marko doma iz Pilića in je par moških iz vasi pobegnilo v gore. Ker občina ni hotela plačati, so vzeli knezu najlepšo kravo in še drugim kmetom so vzeli, tako da so gnali šest živinčet v Tuzlo. To so novice iz našega kraja."

Janez je pognal. Zbrano sta tekla konja ob zeleni Oskovi. Dan se je cmeril na vseh straneh. Na rjavkastih tratinah se je razlezla rosa, kamenje se je svetilo v mokroti, tudi drevje se je navzelo vlage. In zdelo se je inženirju, da se solzi zemlja pod svinčenim nebeških svodom, ki je žugal pasti nanjo. Nič ga ni veselilo to, kar je pravil Janez. Nezadovoljnost v delavskem taboru narašča, njegovo ime pritikajo v svoje drzne izgovore. Gotovo izrablja to gozdar. V ljudstvu se nekaj nevarnega pripravlja in oblast s svojo strogostjo priliva olje v ogenj. Toda bal se ni. Ni bil iz tistega kota doma, kjer oprezni človek pri vsaki temni točki, ki se pojavi, zajavka: Kaj bo, če bo tako! Brez bojazni je zrl nevarnosti in boju v oči, govoreč: Če ne bo tako, bo drugače in zaradi mene se še ne podere svet.

Pred Mušićevim hanom je velel ustaviti. Pod pristrešjem je pletel handžija Pero košaro. Mukićeva postava se je še bolj sklonila, šesttedenska ječa ga je postarala. Zdelo se je, da je zlomila njegove življenjske moči. Ko je zagledal Vilarja, je vstal. "Hvala ti lepa, gospodine Franjo, da si pošteno pričal za naju. Brez tebe bi se ne bil izrezal," je govoril s tihim glasom in z onim mirnim in milim usmevom, ki je lasten samo starčkom.

Na Vilarjevo vprašanje: "Kako si, Pero?" je tožno odgovoril: "Kakor v rešetu ne more stati voda, tako ne v trhlem telesu življenje." Po teh besedah je sedel in nadaljeval delo.

Tedaj je prišel Vazko iz mlina. Nasmehnil se je gospodinu Franju ter šel v vežo kuhat kavo. Vilar je stopal za njim, zroč proti Oskovi, ne pride li Danica iz mlina. Toliko časa je bil odsoten, toliko gorjuposti se je nabralo v njegovi doši, in zdaj bi rad, da bi baklja ljubezni posvetila v njegovo notranjost. Sedel je poleg duri na stolček, oprl roki ob koleni. Z velikim hrepenenjem v srcu je prišel sem. Rad bi oživel, odobrovoljil se ob njeni navzočnosti, preden se snide z renčavim in čemernim Bierkopfom. V radosti je spotoma poskakovalo njegovo srce, zaželelo je Danice in ni je v hanu. Brezoblačni praznik sreče bi ji moral biti ta dan, ko se on vrača, in nje ni. Skoraj svetišče mu je bil ta ubožni han one dni, ko se je tu vrtela Danica in je s svojim vezenjem tu sedela; mavrične barve so se lile krog njega, ko se je začel igrati s probujajočo se ljubeznijo.

ZAKLJUČEK SIJAJNE BARAGOVE PROSLAVE

(Nadaljevanje s 1. str.)

zna ljudem prav po domače govoriti. Na očeh in na licih večtisočglave množice se je dalo brati, kako so govornikove besede padale v sprejemljiva srca. Gospod govornik je obljubil, da bo svoj govor priredil za tisk. Enako dopoldanski cerkveni govornik dr. Gruden.

Živahno ploskanje in glasne besede odobravanje je vstalo med množico, ko je končal g. dekan Šavs. Toda že so se pojavili v hudem drenju krepki možje z močnimi pestmi, ki so mahoma razrinili množico in napravili pred govorniškim odrom prazen prostor za nastop organizirane čete. Prikorakalo je 16 deklet v viteških oblekah in z dolgimi sulicami ob ramah. Izvajale so nekak telovadni nastop s korakanjem v slikovitih skupinah. To je bil "Drill Team of Eveleth Lodge Women's Catholic Order of Foresters". Tudi to je bila lepa točka na programu. Oglasili so se še pevci, potem je prišla na dnevni red prosta zabava do osme ure, ko je imel biti v mestu Banovčev koncert.

Naša družba iz Brincevega avtomobila je izrabila čas med prosto zabavo za ogled rudokopov tam za mestom. Za tujca, ki kaj takega ne vidi vsak dan, je to zanimivost prve vrste. Toda bojim se, da bi se preveč oddaljil od svoje poročevalske naloge, ako bi se spustil v podrobno opisovanje vsega, kar smo videli.

Bom pa rajši povedal še kaj drugega. Opazil sem, da so bili Minnesotčani z vseh krajev zelo ponosni na svojo prireditev. Mi smo začeli, mi smo bili prvi in fajn smo napravili. Tako so govorili in jaz sem jim seveda dal popolnoma prav. Toda na tihem sem se bal, da bodo sedaj sedli na svoje lavorike, mirno na njih počivali in se nič ne menili za one Baragove proslave, ki se imajo vršiti drugod. Prav boječe sem potipal in pobaral, če se kaj menijo med seboj, da bi prišli v Marquette in na Calumet. Pa glejte, kar prikimavali so! Rekli so, da bodo prišli kar mogoče številno. Zavoljo slabih časov sicer ne bo prav velike udeležbe, gotovo pa je, da bodo vse slovenske naselbine od tam zastopane. Razume se, da me je to zelo veselilo, še bolj me pa bo, ko bom te svoje znance z Eveletha srečal zope gori v severnem Mich.

Zdaj pa gre moje poročilo h koncu in ta konec bo zelo čuden in slavnosti prav nič primeren. Morebiti bo kdo dejal, da ne spada v to poročilo, toda jaz ga bom zavoljo njegove čudne tragike vseeno napisal. Bilo je pa takole:

Po obisku pri rudnikih sem se kot vesten poročevalec takoj vsedel v office Fr. Leskovca in sem pisal poročilo. Pišem pišem, pišem, drugi so pa sedli k večerji. Pozabili me niso, to je res, toda ko sem prišel k mizi, nisem imel pravega teka, ker so me prsti kar naprej srbeli. Koliko sem pojedel, ne vem, vem pa, da sem šel po večerji dalje pisat. Pišem, pišem, pišem, kar pride Fr. Leskovec in mi pravi: Come on, gremo na koncert! Povedal sem, da ne mislim iti, ker moj "bus" odide, preden bo koncert pri koncu. Če je pa tako, pravi Father, ostanite sami tu in ko boste odšli, kar vrata za seboj zaprite, "knof" je že tako naravnan, da bo potem farovž zaklenjen. All right, kar poslovila sva se. Vsi so odšli, tudi ženske kuharice in strežnice.

V globoki tihoti sem skončal poročilo, ga zapokal v koverto in pritisnil nanjo veliki cahen: "Special Delivery", da bi Am. Slovenec" poprej natisnil. Zadovoljen stopim iz offica v "Dining Room", takrat so pa debelo pogledale moje oči! Miza je bila še prav lepo pogrnjena in cela zbirka ostankov je še bila na njej. Ker me prsti niso več srbeli, se mi je naenkrat oglasil — apetit. Bil sem sam, torej me tudi sram ni bilo treba biti. Vsedem se in si privoščim prekrasno drugo večerjo. Vse sem tudi prav spodobno zalil. Ker je pa še ostalo, sem si zvil lušten punkeljček za dolgo pot v Chicago. Veste, vse je bilo lepo tiho in meni se je srce smejalo ob mislih, kako dobra bo drugi dan na vlaku potica in pečenka in kurja škofija! Ravno sem svoj luštni punkeljc tlačil v kovčeg, ko se nenadoma nekdo grdo zadere v sosednji sobi:

"Helo! Kaj pa je?"

Kri mi je skoraj zastala, vendar sem pograbil kovčeg in bežal na porč kot tat in ropar. Vrata sem zaloputnil za seboj, da se je stresel ves Eveleth. Zunaj na "side walku" sem pa prišel toliko k sebi, da sem se domislil dveh reči: Prvič ni bilo treba tako bežati, ker moj nevidni kričavi preganjalec je bil samo — župnikov papagaj, ki sem ga pač moral prebuditi iz spanja. Drugič sem pa zapazil, da je ono nujno "Special Delivery" pismo ostalo na mizi v obednici, jaz pa nazaj nisem mogel več. . . Kako mi je bilo pri duši, naj vsak sam pretuhta!

Kdo je pozneje našel moj "corpus delicti" na mizi, ne vem. Našel se pa je, ker ga je g. urednik vseeno dobil, čeprav precej pozneje. Tu se pa javno zahvaljujem dotičnemu, da je pismo poslal v uredništvo, ne pa na — police department. . .

Saj sem naprej povedal, da bo konec čuden. Pa še to je čudno, da sem na vlaku dobil silno prijaznega Italijana, ki me je vso pot imenitno "trital", tako da je evelethska potica in kar se je drži, še vedno nedotaknjena. Morda jo bom lahko v nedeljo na Indijanskem bazarju v Lemontu na lectanti prodal. . .

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Civilizirajo.

(Konec.)

Jasno in odločno priča cerkvena zgodovina, kdo je bil postavljen za očuvanje in razlaganje sv. pisma. Le apostolom je bilo rečeno: "Idite in učite," kaka biblijsko komisija hoče celo izpremeniti besedilo, toraj poseči v besedo tistemu, čigar beseda je sv. pismo.

Ni čuda, da hočejo izpremeniti. Izpremenili so načelno, ko so hoteli iztrgati sv. pismo iz poklicanih rok cerkve, in ga vzeli v lastne roke, postavili same za sodnike, in od tedaj že izpreminjajo in izpreminjajo, da od sv. pisma v njih rokah sploh ničesar ni ostalo več. Ne samole kako neljubo besedo bi radi izpremenili, prav vse so že davno izpremenili, načelno izpremenili — in zavrgli, dasi se sklicujejo na svoje — evangeljstvo, in prisegajo na — sv. pismo, pa niti ne vedo, na kakšno sv. pismo.

Ko bi pri Prosveti o tem kaj razumeli ali hoteli razumeti, bi ne pograbili tako slastno to — kost. Ampak za — civiliziranje gre, in tu baje nekdo slabo odreže, in to je voda na mlin vseh svobodomiselcev.

Ne gre morda za civiliziranje kakih — bogov. Te pusti komisija in Prosveta pri miru, ker jih pač ni, ampak — Bog, Jehovah . . . ta ni takšen, kakršen bi imel biti, in treba bi ga izpremeniti, pa tudi tedaj ne bo prav, ker ni prav, da sploh je.

Komisijo in Prosveto bi lahko vsak **komentar od strani, ki je za to poklicana,** poučil, odkod izrazi "grevalo ga je", "razsrdil se je", "gorec" itd., ampak za umevanje jim ni, le zato jim je, da bi našli nekaj krivega, in s tem nekako opravičili same sebe, ker so na krivem. Tu je Ahilova peta, kako — civiliziranje je le čisto navadna — hinavščina.

In pri — civiliziranju priskoči tudi Arthur Brisbane in zavija oči, in Prosveti je tudi **ta** ali **tak** Brisbane vrlo dobrodošel, ker voda komisije in Brisbanova mogočno šumi na svobodomiselni mlin, vsa roba o — civilizaciji mogočne podpre svobodomiselno kramo, da se ne prekucne.

Ne predbacivam Prosveti Brisbana, saj sem ga tudi jaz večkrat že navedel. Meni velja le toliko, kolikor so vredni njegovi razlogi za kako mnenje, in gotovo tudi Prosveti, saj mi je g. Molek povedal, da drugače ne da nič nanj. Pri — civiliziranju mora pa g. Molek kot člankar biti enih misli in enega srca z Brisbanom, ko navaja njega brez vsakega komentarja, in mu pritrdi.

Brisbane piše o — civilizaciji:

"Popraviti bi treba še nekaj več kot to, kajti Bog, ki je ljubeč in usmiljen, ne bo kaznoval nedolžnih otrok za grehe njihovih dedov in pradedov. Že dolgo je bila mnogim vernikom zagonetka, kako more biti vsevedni in vsemogočni vladar nebes in zemlje ljubosumen. To je bilo naravno. Ideja človeka o bogu se je razvijala z njim (človekom). Kakršen je bil človek, tak je bil njegov bog. Pastir črede v Mali Aziji je bil ljubosumen, krut in neusmiljen — in prav tak je bil Jehova, bog starih Hebrejcev. Mehkejši narodi v Aziji so imeli bogove mehkega srca. Grški filozof je resnico povedal, ko je zapisal, če bi kamele imele svojega boga, bi imel štiri noge in grbo na hrbtu. Ko pa se je človeku širilo znanje o vsemirju, se je moral izboljšati tudi njegov pojem o bogu. Vsemirje, ki samo v našem kotu meri 140 milijonov svetlobnih let, je postalo preveliko za ljubosumnega boga . . . Ako bi bili prej začeli popravljati sv. pismo, bi bili lahko rešili milijone življenj in nepopisno trpljenje. V bibliji so tudi besede: 'Ne drži čarovnika ali čarovnice pri življenju.' Danes vemo, da čarovnikov ni in nikdar jih ni bilo! Toda kralj James, ki je verjel omenjenim besedam v sv. pismu, je dal usmrtiti stare ženske, ki so bile obtožene, da so jezdile metle nad morjem in povzročile vihar, ki je pognal ladje na dno. Na tisoče žensk je bilo strašno mučenih in sežganih, obešesih ali utopljenih — samo zato, ker je sv. pismo ukazovalo: Pokončaj čarovnice..."

Brisbane je v marsičem duhovit, razborit, zasluži mnogo denarja in je milijonar, ampak vsaj glede Boga in sv. pisma je prav amerikansko plitev, in bo poleg enako plitvih Amerikancev zadostil s tako — učenostjo kvečjemu še "študirane' gospode okoli Prosvete; ljudi pa, ki poznajo zgodovino razodetja in sv. pisma pa prav nikoli. Protestantje so si z Brisbanom vred nakopali — coprnico. in to je huda babja roba in sitna. Zato pa se je skušajo iznebiti, in jo potiskajo na polje sv. pisma, ampak bodo uspeli le pri ljudeh, ki požrejo vse, kar le količkaj priča zoper sv. pismo, ko je tem ljudem kaka beseda božja tako grozno na poti, če je in če bi bila.

Vrlo dobra — civilizacija je v tem, da kdo popravi svoje napačne nazore, in te civilizacije je treba na koše tam, kjer se govori o — civilizaciji . . ., ko je ta zadnja civilizacija blasfemija ali pa gol znanstven čiričari.

* * *

Je samo ime — ampak . . .

Pri naših sedanjih razmerah v Ameriki je pač umevno, da kak radikalizem ni priljubljen. Precej kakega **pametnega** radikaliżma bi hudo potrebovali. Ampak do devetdeset odstotkov radikalizma, ki se pojavlja pri nas, bo pač le — ruskega radikalizma, in če bi ta radikalizem zmagal, imamo takoj tu drugo Rusijo, in Rusija je taka, da se mnogim kar sline cedijo, ko slišijo kaj o Rusiji in iz Rusije, tam bi pa ne hoteli biti na noben način, in mnogi, ki so šli tja, so jo popihali takoj nazaj v— Ameriko. Tako je, s tem radikalizmom, ki bi rad vse podrl, pa bo težko kaj sezidal, dasi se o tem širokousti.

Značilno pa je, da je med temi radikalci do 90 odstotkov — Judov. Na imena se ni povsod zanesti, ker Jud je v Ameriki takoj kak — Brown, White . . ., Jones. Tudi v Los Angelesu imajo nekaj ravsa radi — radikalcev, in tam je šlo za radikalnega učitelja, ki se piše Max Rosenstein. Sufficit — dosti je.

—o—

MEDICINSKA ZNANOST IN LURD

Ni še dolgo tega, kar so na Francoskem govorili, da sta od treh zdravnikov dva gotovo svobodomisleca. Zdi se pa, da so se časi spremenili. Pred kratkim si je neki dijak medicine izbral za svoje doktorsko delo temo: Medicinski študij o nekaterih čudežnih ozdravljenjih v Lurdu. V tem delu obravnava tri slučaje, v katerih so bolniki, o katerih so merodajni specialisti izjavili, da so neozdravljivi, v Lurdu takoj in popolnoma ozdraveli. Dijak je napravil izpit z odliko.

—o—

ŠIRITE AMER. SLOVENEC!

"Najboljše delo za manj denarja"

Nobenega izgovora za slabe zobe.

Časi o bolečinah pri zdravljenju in popravljanju zob so minuli, pa tudi stroški za dentistovo delo so tako malenkostni, da bi ne smeli delati zapreke. Tudi ako imate le en zob, ali več, ki so pokaženi, ne odlašajte, da bodo še slabši. Pridite takoj jutri in zavarujte si svoje splošno zdravje z zdravimi zobmi.

Preiskava in ocena BREZPLAČNO

ženska postrežnica

Odprto: od 9. zjutraj do 8 zvečer.

od 10. zjutraj do 12. opoludne. V nedelje

C. V. McKinley, D. D. S.

naslednik Burrows zobozdravnika

D' Arcy poslopje, 2. nadstropje -:- štev. sobe 204

Phone: 4854

CHICAGO IN VAN BUREN STREETS

JOLIET, ILL.

Phones: 2575 in 2743

ANTON NEMANICH & SON

PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD V JOLIETU IN AMERIKI.

USTANOVLJEN L. 1895.

Na razpolago noč in dan. — Najboljši avtomobili za pogrebe, krste in ženitovanja. — Cene zmerne.

1002 N. Chicago Street, Joliet, Illinois

GOSPODINJE V JOLIETU

so prepričane, da dobijo pri meni najboljše, najčistejše in najcenejše

MESO IN GROCERIJO

V zalogi imam vedno vsake vrste sveže ali suho prekajeno meso ter vse predmete, ki spadajo v mesarsko in grocerijsko obrt.

JOHN N. PASDERTZ

COR. CENTER & HUTCHINS STS., JOLIET, ILL.

Chicago Telefon 2917.